

SACICT

Living Thai

No. 1 / 2011

ISSN : 1906-5647

ลิลลาแห่งรักบนเส้นสายลายเขียน
Love Illustrated in the Murals

วิถีไทยในขนาดจิว
Thai Ways on a Whole New Scale

หลากหลายเรื่องเล่าบนหัวโซน
Many Masks, Many Stories

ชีวิตคู่กับความทรงจำอันงดงาม
Sweet Memory of a Blissful Day

หัตถศิลป์ไทยเปล่งประกายในตลาดโลก
Thai Handicrafts Dazzle
Global Markets

หनुมาน
Hanuman

Contents

สารบัญ

3

10

48

64

Cover

Thai Handicrafts Go Global

2 Editor's Note

3 Main Story

รางวัลยูเนสโก:
เกียรติยศสำหรับหัตถศิลป์ไทย
UNESCO Honours
Thai Handicrafts with
Award of Excellence

10 Art Talk

ลีลาแห่งรักบนเส้นสาย
ลายเขียนของจิตรกรรมฝาผนัง
Love, illustrated

20 The Village Trail

วิถีไทยในขนาดจิ๋วๆ
Timeless Thai Ways
on a Whole New Scale

32 Bangsai Bulletin

วันแห่งการเริ่มต้นชีวิตคู่
กับความทรงจำอันงดงาม
Sweet Memory of
a Blissful Wedding Day

46 Global Visions

48 Creative Corner

SACICT Global:
หัตถศิลป์ไทยทอประกาย
ในตลาดโลก
SACICT Goes Global:
Road Shows Dazzle
the World

56 D.I.Y.

บุหงาหัวใจบอกความนัย
Potpourri Sachet
with Sweet Message
from the Heart

60 SACICT Society

64 Open House

ทิวโชนะ:
มรดกแห่งประณีตศิลป์
Unmasking a Splendid
Theatrical Art Tradition

72 Corporate Info

74 Product Showcase

คณะที่ปรึกษา

ประธานที่ปรึกษา กุญญาพันธ์ แร่งขำ
ที่ปรึกษา ภันทิษา เสวตเสรี
สุวิมล พักทอง
ดุลยวิทย์ สุขรัตน์

EDITORIAL ADVISORY BOARD

Chief Consultant Kunyaphan Raengkhum
Consultants Phantisa Svetasreni
Suwimon Fakthong
Dulyavit Sukarat

จัดทำโดย:

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน)
59 หมู่ 4 ต.ช้างใหญ่
อ.บางไทร จ.พระนครศรีอยุธยา 13290
โทร: 035 367 054-9
โทรสาร: 035 367 051
เว็บไซต์: www.sacict.net

ออกแบบและผลิต: บริษัท พีเจอร์ จำกัด
23/18 ซอยร่วมฤดี เพลินจิต ปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
โทร: 0 2254 6898-9 โทรสาร: 0 2650 7738
ติดต่อโฆษณา: พยงค์ กังวานสุระ

พิมพ์ที่: บริษัท อติสรรค์ จำกัด
248 ซอยลาดพร้าว 87 จังหวัดกลาง กรุงเทพฯ 10310
โทร: 0 2932 2596-7 โทรสาร: 0 2932 2598

บทความในนิตยสารนี้ เป็นความคิดเห็นของผู้เขียน
ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (ศ.ศ.ป.) ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป อนึ่งบทความและภาพในนิตยสารนี้
สงวนลิขสิทธิ์ตามกฎหมายไทย การจะนำไปเผยแพร่
ต้องได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร

SACICT Living Thai is a bi-monthly magazine
published by the SUPPORT Arts and Crafts
International Centre of Thailand (Public Organization).
59 Moo 4, Chang-Yai Sub-District, Bangsai,
Ayutthaya Province 13290, Thailand
Tel: +66 (0) 35 367 054-9, Fax: +66 (0) 35 367 051
Website: www.sacict.net

Design and production: Feature Co., Ltd.
23/18 Soi Ruamrudee, Ploenchit,
Pathumwan, Bangkok 10330, Thailand
Tel: +66 (0) 2254 6898-9, Fax: +66 (0) 2650 7738.
For advertisement placements, contact
Payong Kungwansurah, Tel: +66 (0) 2254 6898-9.

Print: Artisans Co., Ltd.
248 Soi Lardprao 87, Wangthonglang, Bangkok 10310.
Tel: +66 (0) 2932 2596-7, Fax: +66 (0) 2932 2598.

Opinions in Living Thai are the writers' and not necessarily endorsed by SACICT. No part of this magazine may be reproduced without written permission.

Editor's Note

SACICT Living Thai นิตยสารที่เข้มข้นด้วยสาระและข่าวสาร จากวงการหัตถศิลป์ฉบับนี้ ออกมาต้อนรับเดือนแห่งความรักพอดี คอลัมน์ Art Talk จึงนำเสนอเรื่องราวความรักจากหลายวรรณกรรม ชิ้นเอกของไทยที่ศิลปินได้ถ่ายทอดไว้ในภาพจิตรกรรมฝาผนัง ส่วน Bangsai Bulletin จะพาผู้อ่านไปพบความประทับใจจากพิธีแต่งงาน ตามประเพณีไทยที่มีหมู่บ้านศิลปาชีพในศูนย์ศิลปาชีพ บางไทรฯ เป็นฉากในฝัน ในขณะที่ DIY จะชวนกันทำของขวัญแทนรัก สำหรับคนใกล้ใจในโอกาสวันวาเลนไทน์ปีนี้

ในฉบับนี้ เรายังจะชวนกันไปดูสุดยอดผลงานและร่วมยินดีกับ ช่างหัตถศิลป์ไทย ที่สามารถพิชิตรางวัล UNESCO Award of Excellence for Handicrafts 2010 ใน Main Story พร้อมติดตามความคืบหน้าของ โครงการ Global SACICT ที่นำงานหัตถศิลป์ไทยไปเปล่งประกาย อยู่ในตลาดโลกใน Creative Corner

พลาดไม่ได้กับ Village Trail ซึ่งนำไปพบกับงานของจิ๋วจำลอง วิถีชีวิตไทยที่ทำได้เหมือนของจริงอย่างน่าทึ่งจากฝีมือคุณชูพันธ์ บรรจงชาติ แห่งมินิไทย ส่วน Open House จะเปิดท่อนิทรรศการแห่งใหม่ของ ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ อดผลงานทิวทัศน์จากฝีมือชั้นครู ที่นำมาจัดแสดงเพื่อให้ความรู้และร่วมอนุรักษ์ให้ชนรุ่นหลังได้ร่วมชื่นชมหัตถศิลป์แขนงนี้

ติดตามคอลัมน์ต่างๆ เหล่านี้พร้อมข่าวอื่นๆ ที่น่าสนใจได้เช่นเคย

Welcome to another great edition of SACICT Living Thai, which is packed with highlights from the arts and culture sphere of Thailand.

With February comes St Valentine's Day and we celebrate the occasion in style in Art Talk, which focuses on the theme of love as depicted in Thai temple murals. Bangsai Bulletin, meanwhile, takes readers to observe a traditional Thai wedding at Bangsai Arts and Crafts Village on the compound the Bangsai Arts and Crafts Centre.

Our Main Story is on UNESCO Award-winning handicrafts and the people behind their success. In Creative Corner, we update you on the Global SACICT project which aims to propel Thai crafts onto the global market.

Get ready to marvel at the super small-scale dioramas of various classical Thai themes by Chupan Bangchongchat of Mini Thai in our Village Trail. And don't forget to have a look at our Open House which is taking you on tour of the new gallery to view the khon masks.

Have a nice read!

รางวัลยูเนสโก:
เกียรติยศสำหรับหัตถศิลป์ไทย

เรื่อง บังอร ทองมาก

ผลงานบรอนซ์ของ Lamont Design
ที่สร้างสรรค์ด้วยแรงบันดาลใจจากผลขนุน
Jackfruit-inspired bronze vessels
from Lamont Design.

งานศิลปหัตถกรรมมีความหมายสำคัญ เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตของมนุษย์ ตั้งแต่ลมหายใจแรกจนกระทั่งสุดท้าย ทุกชีวิตของมนุษย์ต้องสัมพันธ์กับสิ่งของและเครื่องใช้ ซึ่งเป็นประดิษฐกรรมที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อความสะดวกสบาย และสุนทรียะของการดำรงชีวิตในสภาพแวดล้อมต่างๆ งานหัตถศิลป์จึงเป็นดังกระจกเงาที่สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นอยู่ของผู้คน และวิถีชุมชนในแต่ละยุคสมัย รวมทั้งบอกเล่าถึงประวัติศาสตร์ สภาพเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมของแต่ละกลุ่มชาติพันธุ์

จากคุณค่าและความสำคัญดังกล่าว ฝ่ายวัฒนธรรมองค์การยูเนสโก จึงได้มุ่งพัฒนาศักยภาพของช่างหัตถศิลป์ทั่วโลกเพื่อเสริมความแข็งแกร่งให้มรดกทางวัฒนธรรมเหล่านี้สามารถก้าวข้ามความท้าทายของกาลเวลา และสืบทอดต่อไปอย่างยั่งยืน โดยส่งเสริมให้มีการพัฒนาต่อยอดภูมิปัญญา การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ทักษะงานฝีมือ และการออกแบบระหว่างประเทศสมาชิก พร้อมทั้งขยายเครือข่ายมายังภูมิภาคอาเซียนในปี 2547 และมีการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ด้วยความร่วมมือของ

สมาคมส่งเสริมและพัฒนาศิลปหัตถกรรมอาเซียน (ASEAN Handicraft Promotion and Development Association: AHPADA) เพื่อช่วยยกระดับงานหัตถศิลป์ในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ หนึ่งในกิจกรรมสำคัญคือการมอบรางวัล UNESCO Award of Excellence for Handicrafts ซึ่ง UNESCO เชิญชวนประเทศสมาชิกส่งงานหัตถศิลป์เข้าประกวดเพื่อรับรางวัลอันเป็นการรับรองมาตรฐานพร้อมเผยแพร่สู่สายตาชาวโลก

ในปีที่ผ่านมา เป็นที่น่ายินดีที่งาน

หัตถศิลป์ของไทยได้รับการเชิดชูเกียรติด้วยรางวัลอันทรงคุณค่านี้ถึง 6 รางวัล จากจำนวนผู้เข้ารับรางวัล 19 ราย และผู้ส่งผลงานเข้าประกวดรวมทั้งสิ้น 112 ราย โดยได้มีการประกาศผลภายในงาน 25th Trade Expo Indonesia ณ กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย ไปในเดือนตุลาคม ผลงานของไทยที่คว้ารางวัลมาล้วนเป็นผลิตภัณฑ์แปรรูปจากผ้าไหมไทยซึ่งทอด้วยฝีมือชาวไร่ชาวนาในภาคอีสาน ประกอบด้วย ผ้าพันคอไหมจากร้านชบาติก กล่องผ้า

ไหมลายทางกระรอก หมอน กรอบรูป จาก AHPADA ประเทศไทย และอ่างทรงขนุนจากร้าน Lamont Design

“ผ้าไหมที่ได้รับรางวัลเป็นผ้าผืนยาว 2 เมตร สีเส้นของผ้าทั้งผืนออกโทนสีส้มด้วยแรงบันดาลใจจากแสงอาทิตย์ยามพลบค่ำ ลักษณะเส้นสายลายผ้าเคลื่อนไหวราวกับสายน้ำที่สะท้อนแสงระยิบระยับกับผืนทราย โทนสีจึงให้น้ำหนักกับ สีแดง ส้มเหลือง และสีฟ้า ผ้าผืนนี้เป็นฝีมือช่างทอจากหมู่บ้านห้วยขี้หนู อำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ซึ่งมีชื่อเสียงในเรื่องการทอผ้าไหมมัดหมี่ที่เรียกกันว่า ‘หมี่ซ้อน’ ก่อนหน้านี้ชบาติกก็เคยได้รับรางวัลด้านการทอผ้าจากยูเนสโกมาหลายครั้งจากความโดดเด่นในเรื่องการทอแบบ ‘หมี่ซ้อน’ นี้แหละ” ศศิวรรณ ดำรงศิริ ดีไซน์เนอร์เจ้าของผลงานที่เพิ่งได้รับรางวัลเปิดเผยถึงแรงบันดาลใจ และเทคนิคการทอที่ทำให้สามารถชนะใจกรรมการ

ในส่วนของกรอบรูป

กล่องเอนกประสงค์ และหมอนจากผ้าไหมอีก 2 แบบ เป็นผลงานที่ส่ง ดีไซน์เนอร์ไฟแรงจาก AHPADA ประเทศไทย พงษ์ศักดิ์ สุริโยทัย และวาสิณี ทวีกาญจน์ เป็นผู้ไปคว้าชัยชนะในประเภทสินค้าตกแต่งบ้าน

“ชิ้นแรกคือกล่องเอนกประสงค์ बुด้วยผ้าไหมลายทางกระรอก ซึ่งทอโดยฝีมือของชาวบ้านโนนแฝก โนนสำราญ จังหวัดนครราชสีมา ช่างทอกลุ่มนี้จะมีชื่อเสียงมากในเรื่องการทอผ้าไหมลายทางกระรอกทั้งเพื่อจำหน่ายและส่งเข้าประกวดของโครงการมูลนิธิศิลปาชีพ ในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ เราจึงเข้าไปหยิบเอาผ้าไหมสีพื้นมาแปรรูปผลิตภัณฑ์เป็นกล่องผ้าไหม 1 ชุด มี 3 ชั้น โดยที่ตัวกล่องใช้ผ้าพื้นสีทอง ซึ่งรับกับฝากล่องที่บุด้วยผ้าไหมทางกระรอกสีทองแกมน้ำตาลเหลืองขาว” พงษ์ศักดิ์บอกพร้อมกับเสริมว่า “ปีนี้งานของกลุ่มของเราที่ได้รับรางวัลมีทั้งหมด 4 ชิ้น โดยชิ้นที่ 2 เป็นหมอนขนาด 12x20 นิ้ว ใช้ผ้าไหมของบ้านหนองก้อม ในจังหวัดนครราชสีมาเช่นกัน ส่วนแรงบันดาลใจในการออกแบบ

เกิดจากธรรมชาติของคลื่นน้ำ เทคนิคการเย็บจึงค่อนข้างซับซ้อน เริ่มจากการตีเกล็ด แล้วทำจีบทวิสต์ไปตามด้านยาวของหมอน ตามด้วยการเดินเส้นทแยงมุมทับ หมอนใบนี้เป็นงานละเอียดมาก และใช้ผ้ามากกว่าหมอนธรรมดาถึง 4 เท่า”

จากคำบอกเล่าของวาสิณี ผลงานของกลุ่มชิ้นที่ 3 เป็นชุดหมอนสี่เหลี่ยม ใช้ผ้าไหมมัดหมี่ซึ่งทอจากบ้านนาโพธิ์ จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นผ้าไหมสีพื้นสลับกับไหมมัดหมี่ที่ใช้เทคนิคการทอแบบหมี่ซ้อน คือย้อมเส้นยืนเพิ่มเติมเข้าไปเพื่อช่วยเพิ่มมิติของผืนผ้า หมอนขนาด 18 x 18 นิ้วใบนี้มีการนำผ้าไหมที่ตัดเป็นรูปโค้งราวกับทิวเขามาต่อกันแบบซ้อนทับ ปิดทับรอยต่อด้วยเทคนิคการปัก เพื่อเพิ่มความหรูหรา จึงเหมาะอย่างยิ่งที่จะใช้ตกแต่งบ้าน ส่วนแรงบันดาลใจนั้นเธอบอกว่าเกิดจากทิวทัศน์ของภูเขาในท้องถิ่นที่พบเห็นได้ยามลงพื้นที่ไปกระจายงานให้กับชาวบ้าน

“ชิ้นงานสุดท้ายในกลุ่มเป็นกรอบรูปที่เราพยายามสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ด้วยการนำผ้าไหมสีพื้นมาพิมพ์ลาย ประกอบกับเทคนิคการปัก ซึ่งฝ่ายเราจะต้องสเก็ตช์แบบเหมือนจริงทุกประการให้ชาวบ้านดู ต้นแบบจึงเป็นเรื่องสำคัญอย่างมาก และหลังจากที่ทางกลุ่มช่างชาวบ้านผลิตให้เราครบตามจำนวน เราก็อนุญาตให้ชาวบ้านเหล่านี้ผลิตสินค้าในรูปแบบเดียวกัน ออกจำหน่ายเองได้ ทางเราไม่สงวนลิขสิทธิ์ และรู้สึกยินดีด้วยซ้ำหากชาวบ้านสามารถนำความรู้นี้ไปต่อยอด”

และอีกหนึ่งรางวัลที่มีความโดดเด่นเป็นอย่างยิ่ง เป็นงานปั้นหล่ออ่างทรงขนุนซึ่งอาศัยเทคนิคเดียวกับการหล่อพระพุทธรูปแบบโบราณ ผลงานของ

ผ้าไหมทอมือจากฝีมือช่างทอไทยแปรรูป
สู่ปลอกหมอนอิงและกรอบรูปสวย
จนสามารถพิชิตรางวัลจากยูเนสโก
Snazzy silk pillowcases and
decoratively patterned photo frames
win award from UNESCO.

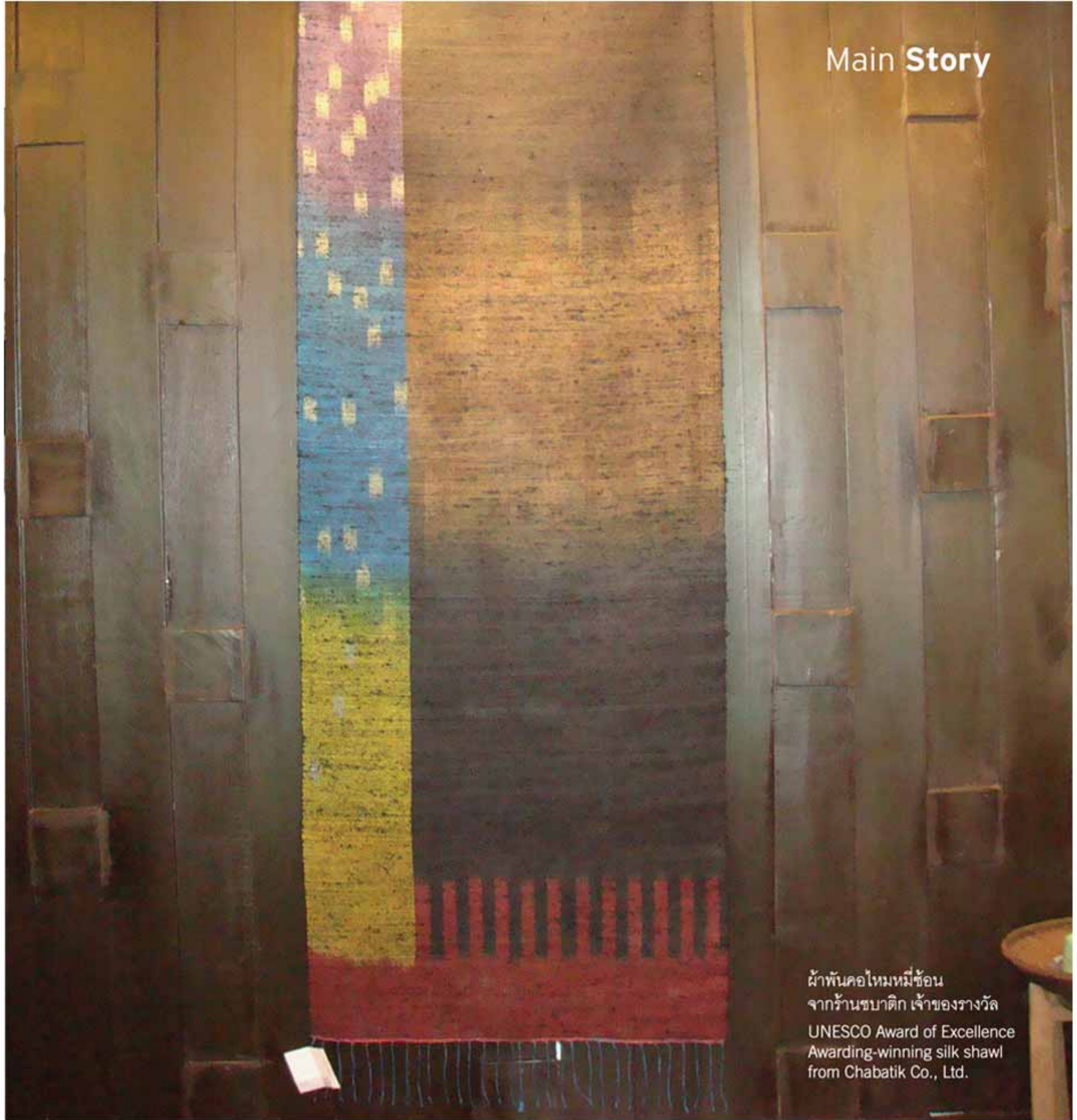
มร. เอลีกซานเดอร์ ลามอนต์ เจ้าของ Lamont Design Company

“ผมได้แรงบันดาลใจมาจากขนุนผลไม้ไทยที่มีเนื้อสีเหลืองทอง รสชาติหอมหวาน ซ่อนอยู่ในเปลือกที่มีหนามสั้นๆ ทุ่ๆ อยู่รอบๆ ขนุนจึงเป็นผลไม้ที่มีลักษณะเฉพาะอันโดดเด่น ช่วงที่คิดออกแบบงานชิ้นนี้บังเอิญว่าตรงกับฤดูขนุนพอดี ผมเลยเกิดความคิดว่าน่าจะนำรูปทรงของขนุนมาหล่อเป็นภาชนะทรงอสมมาตร เลียนแบบผลขนุนผ่าตามแนวขวาง ผมเอาผลขนุนจริงมาเป็นต้นแบบในการหล่อด้วยเทคนิคเดียวกับการหล่อพระของคนไทย ใช้บรอนซ์เป็นวัตถุดิบเพื่อให้ได้พื้นผิวที่ใกล้เคียงของจริงมากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นสีส้มของเปลือกหรือความรู้สึกที่ได้สัมผัสกับหนามขนุน

เนื่องจากในทุกชิ้นงานของ Lamont เราจะเน้นให้ผู้บริโภคเกิดความรู้สึกดี ๆ ราวกับได้สัมผัสกับของจริง”

งานศิลปหัตถกรรมล้วนสร้างสรรค์ขึ้นภายใต้ความแตกต่างทางสภาพแวดล้อม ฐานทรัพยากร ประเพณี คติความเชื่อ ที่หล่อหลอมรวมกันเป็นแบบแผนวัฒนธรรมที่มุ่งเน้นประโยชน์ใช้สอยเป็นหลัก ผ่านการรังสรรค์เป็นรูปทรง โครงสร้าง ลวดลาย วัสดุและฝีมืออันประณีต กระทั่งกลายเป็นมรดกทางภูมิปัญญาที่มีคุณค่าทางจิตใจ และสินค้าที่มีคุณค่าทางด้านเศรษฐกิจ สามารถสร้างรายได้ให้แก่บุคคล ชุมชนท้องถิ่น ตลอดจนการส่งออกไปยังต่างประเทศนำรายได้มาสู่ประเทศชาติ และพัฒนาสังคมโดยรวม ☺

ผ้าพันคอไหมหมีซ้อน
จากร้านชบาติก เจ้าของรางวัล
UNESCO Award of Excellence
Awarding-winning silk shawl
from Chabatik Co., Ltd.

UNESCO Honours Thai Handicrafts with Award of Excellence

Words **Bang-orn Thongmak**

ARTS AND CRAFTS play a significant role in the lives of us all, from our first to the very last breath. In our daily life, we make use of various items which have been created – and in most cases, nicely decorated – to offer us comfort as well as aesthetic pleasure. Crafted by hand or by simple tools, these wares reflect the way of life of the people and the community in which they live. Handicrafts usually capture the feelings, traditions, economic conditions, and the socio-cultural environment from the country and time they are from.

Recognising their importance, UNESCO has been promoting handicraft production efficiency and encouraging skill exchanges among craftspeople in several countries. The scheme expanded to cover the entire ASEAN region in the Year 2000. UNESCO worked closely with the ASEAN Handicraft Promotion and Development Association (AHPADA) to launch, a year later, the Award of Excellence for Handicrafts with the goal of encouraging artisans to produce handicrafts using traditional skills and materials. This is being done in order to ensure the perpetuation of traditional knowledge and preservation of cultural diversity, while promoting innovations to keep the products relevant and competitive.

The 2010 UNESCO Award of Excellence for Handicrafts was given to 19 artisans – from a total 112 high-quality entries in Southeast Asia – six of which were from Thailand. The winners were announced last October at the 25th Trade Expo Indonesia, held in Jakarta.

The winning items from Thailand were a shawl, a set of boxes, a photo-frame and two pillowcases, all highlighting the creative use of elegant, hand-woven Thai silk. An award was also given for a Thai bronze vessel.

The award-winning shawl was designed by Sasiwan Dumrongsiri of Chabatik Co., Ltd. She was the first Thai to experiment with double-ikat weaving and introduced the technique to skilled weavers in the Northeastern region in Thailand a decade ago. Her designs and cooperation with the weavers had already won them a couple of UNESCO Awards of Excellence for Handicrafts in the past.

“This two-metre long shawl was produced by weavers in Huay Khee Nhu Village, Phu Viang District, Khon Kaen province. The pattern was inspired by the view of a glorious riverside sunset, with bright red and orange dominating the piece. It’s a good example of double-ikat, where the subtle gradation of colour and the innovative design provide a modern touch. The piece appears to move like a glittering wave of water,” says Sasiwan.

The other four silk products were from a collaboration of designers of AHPADA Thailand – Pongsak Suriyotai and Wasinee Taweekarn – and silk weavers of different provinces in the Northeast. Together they created stunning hand-woven silk for use in home decor items.

“Weavers of Ban Noan Faek-Noan Sumran in Nakhon Ratchasima province are known for their superb production of hang kra rok (squirrel-tail) pattern silk. We used it as upholstery fabric for a set of three boxes to create an elegant touch. We lined the interior with plain gold coloured silk and for the exterior we chose hang kra rok silk of glossy, brownish gold,” says Pongsak.

As for one of the decorative pillowcases, Wasinee, Pongsak’s co-designer, cites their complicated embroidery and an elaborate texture as the reasons for its picking up a UNESCO award.

“For this piece, we used hand-woven silk from Ban Nong Kom, also in Nakhon Ratchasima province, as our material. The motives were inspired by the waves. We created wave-like patterns. We had the fabric pinstriped, twisted and stitched diagonally. These pillowcases make use of four times the amount of material used in regular ones,” Wasinee reveals.

The other pillowcase, uses mudmee silk from Ban Na Pho in Buri Ram Province. “We used plain and double-ikat silk to create interesting patchworks. The pattern was inspired by scenic mountains surrounding the villages where we worked with the local weavers. Silk was cut in simplified mountain contour and stitched while extra embroidery was added to conceal the seams and create lavish touches for the pillowcases,” says Wasinee.

For the photo-frame, Pongsak says the design team added value to the plain silk by screen-printing on it. Then the photo-frame was embroidered. This fine embroidery accentuates the delicate pattern.

The jackfruit-inspired pointillism vessel, meanwhile, calls attention to its impressive shape. It was designed by Alexander Lamont of Lamont Design Co., Ltd., who says, “Jackfruits were in the season and I was inspired by their golden pulp, as well as the pungent and aromatic flavour. I told myself it’s a good time to present jackfruit bronze bowls to the world! The fruit has a wonderful chiseled feel for the myriad bumps on its surface. We applied the Thai traditional technique of Buddha image casting to produce a collection of bowls and use the real jackfruit to create an organic form with asymmetrical design.

“As with most things from Lamont, we create objects that you will want to explore with your hands, and cradle in

กล่องผ้าไหมลายหางกระรอกตุ๊กตาสีคอก
A set of three stylish silk boxes in hang kra rok pattern.

your arms. When you pick up one of the jackfruit bowls, it massages your hands and leaves dots on your palms. It is tactile, raw, refined.”

Handicrafts reflect great diversity, depending on geographical environment, source of resources, tradition and faith – all intertwined into a social pattern. While these crafts are made for functional purposes, craftspeople usually incorporate into their works the artistic touches which gradually enrich the cultural heritage of the nation. Best of all, handicraft production is helping generate much-needed income for people, communities, society and the country as a whole. ❁

ภาพ “กระซิบรัก”
ภาพการเกี้ยวสาวของหนุ่มเมืองน่านที่คลาสสิก
หญิงสาวสวย สง่า ตาเหลือบมามองหนุ่ม
อย่างพริ้งใจ เป็นท่าทางที่งดงามอย่างยิ่ง
The famous mural ‘Whispering’ in
Wat Phumin, Nan Province, portrays
a touching scene of courtship between
the shy lady and her flirtatious suitor.

ลีลาแห่งรักบนเส้นสายลายเขียน ของจิตรกรรมฝาผนัง

เรื่อง โกสินทร์ ชิตามร

รามเกียรติ์:
จิตรกรรมฝาผนัง
ที่ยาวที่สุดในโลก
ที่วัดพระแก้ว
Scenes from Ramakien
epic of Temple of
the Emerald Buddha's
galleries - the world's
longest murals.

มีจณานุ พยานรักของหนุมาน
กับนางสุพรรณมีจณา
A half-monkey, half-fish
Matchanu, son of Hanuman
and Supannamatcha.

ลายเขียนอันวิจิตรที่ปรากฏอยู่ตามฝาผนังของวัดวาอารามมักบอกเล่าเรื่องราวจากพุทธประวัติ ชาดก วรรณคดี หรือวิถีแห่งชุมชน ไม่ว่าจะเป็ผลงานจากฝีมือศิลปินหรือช่างเขียนชาวบ้าน จิตรกรรมฝาผนังเหล่านี้ต่างก็นับเป็นหนึ่งนในศิลปกรรมทรงคุณค่าอย่างยิ่งของไทย ที่มีความโดดเด่นในกระบวนศิลป์ และแบบอย่างเฉพาะตัวไม่เหมือนของชาติอื่นใด

เช่นเดียวกับกับศิลปกรรมไทยแขนงอื่นๆ งานจิตรกรรมฝาผนังยุคแรกๆ ของไทยมักสะท้อนให้เห็นถึงอิทธิพลซึ่งได้รับมาจากศิลปะอินเดียแล้วจึงค่อยๆ วิวัฒนาการผสมผสานกลืนอายุของศิลปะแต่ละท้องถิ่นจนเกิดรูปแบบอันเป็นเอกลักษณ์

หลักฐานทางประวัติศาสตร์ของสยามประเทศแสดงให้เห็นว่างานจิตรกรรมไทยได้ก่อกำเนิดขึ้นพร้อมๆ กับการสร้างอาณาจักรสุโขทัย และพัฒนาผ่านกาลเวลาในสมัยอยุธยา เรื่อยมาจนรุ่งเรืองสูงสุดในยุครัตนโกสินทร์โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคต้นราชวงศ์จักรี ภาพเขียนบนฝาผนังในสมัยก่อนในส่วนที่เป็นภาพชาวจัง เช่น กษัตริย์ พระมเหสี และนางสนม จะเป็นแบบภาพเชิงจินตนาการ ดุมีชีวิตชีวา งดงามไปด้วยเส้นสีลิลลาที่อ่อนหวานนุ่มนวล มีคุณค่าทางสุนทรียภาพ และก่อให้เกิดความภาคภูมิใจในฝีมือและความสามารถของบรรพบุรุษไทย ส่วนภาพชาวบ้าน หรือสามัญชนจะมีลักษณะเหมือนจริงมากกว่า และมีวิธีการวาดแตกต่างออกไป โดยช่างเขียนมักถ่ายทอดภาพวิถีชีวิต เหตุการณ์และกิริยาท่าทางของผู้คนที่อยู่ร่วมสมัยในชุมชน ไม่ว่าจะเป็นการละเล่น หรือการนั่งพับเพียบ การนั่งเท้าแขนที่ล้วนเป็นอาทิกับกิริยาของคนไทย

เหตุนี้ จึงไม่น่าประหลาดใจที่บางครั้งเราจะพบว่า แม้แต่เรื่องราวของความรักก็ยังมีให้เห็นบนจิตรกรรมฝาผนังหลายๆ แห่ง ทั้งๆ ที่ส่วนใหญุ่มักจะเป็นเรื่องราวทางพุทธศาสนาและวรรณคดี

นางรจนามองเห็นรูปทองของเจ้าเงาะ
จึงโยนมาลัยให้ ทำวสามลรัฐศึกอับอายยิ่งนัก
จึงขับไล่ไปอยู่กระท่อมปลายนา

Rojana chooses Chao Ngaw, who is disguised as 'Prince Charming', or Sang Thong, to be her husband, much to her father's disappointment. The couple is expelled from the palace and moves to a remote cottage.

ทศกัณฐ์กับนางมณฑิโท
Totsakan with Nang Montho

ภาพแห่งความรักบนจิตกรรม
ฝาผนังของไทยที่นับว่ามีชื่อเสียง
ในวงการศิลปะระดับนานาชาติ
คือภาพ “กระซิบรัก” ซึ่งประดับอยู่บน
ฝาผนังวิหารวัดภูมินทร์ อำเภอเมือง
จังหวัดน่าน จิตรกรรมศิลปะล้านนา
นี้แสดงถึงวิถีชีวิตชาวบ้านที่ใกล้ชิด
ธรรมชาติ ชายหนุ่มในเครื่องแต่งกาย
พื้นบ้าน โทกศิระชะ นุ่งเดีวอวดลายสัก
ตั้งแต่เหนือเข่าถึงโคนขา กำลังป้องปาก
บอกรักแม่หญิงผู้งดงามในชุดหม้อผ้า
นุ่งขึ้นดินจกลายขวางที่กำลังอยู่ใน
กิริยาเงินอาย

ส่วนภาพที่ฝาผนังวิหารลายคำ
วัดพระสิงห์ จังหวัดเชียงใหม่เป็นการ
ถ่ายทอดเรื่องราว “รจนาเลือกคู่”
จากวรรณคดี “สังข์ทอง” เมื่อครั้งที่
ท้าวสามลประกาศเชิญชวนบุรุษ
ทั่วแดนดินให้เข้าร่วมในพิธีเสีงมาลัย

พระรามยกศร
Rama lifts the Bow of Shiva

ทศกัณฐ์สั่งให้
นางสุพรรณมัจฉา
นำบริวารไปทำลาย
ถนนที่หนุมานสร้าง
นางถูกหนุมานจับได้
และมีสัมพันธ์สวาทกัน
จนเกิดลูกชายชื่อ มัจฉานุ
Totsakan sends
Supannamatcha to
obstruct Hanuman from
constructing a road.
But she falls in love
with her father's enemy.
Their love leads to a son
named Matchanu.

เลือกคู่ของราชธิดาคนสุดท้าย
ในภาพมีเจ้านายจากเมืองเหนือ
รวมทั้งชาวไทยลื้อ ไทยใหญ่มาชุมนุม
ให้นางรรณาเลือก แต่นางกลับมารัก
เจ้าเงาะซึ่งทุกคนเห็นได้ชัดว่ารูปชั่วตัวดำ
เพราะมีแต่นางเท่านั้นที่เห็นรูปทอง
ของพระสังข์ที่ซ่อนอยู่ภายใน เรื่องนี้
อาจตีความได้ว่าเป็นคำสอนเปรียบเทียบ
ของคนโบราณที่ว่าคนเราไม่ควรดูแค่
เพียงหน้าตา แต่ควรพิจารณาถึงความซื่อ
ความดีที่อยู่ในจิตใจ พระเอกในวรรณคดี
ก็ไม่จำเป็นจะต้องมีหน้าตาดีทุกครั้งไป
ภาพงามวิจิตรที่เลือกรางและ
จางซิดเพราะความเก๋แก่ของจิตรกรรม
ฝาผนังในอุโบสถวัดสุทัศนเทพวราราม
บรมมหาราชวังแห่งกรุงเทพมหานคร
เป็นภาพที่บอกถึงเรื่องราวของความรัก
จากวรรณคดีอมตะ ระหว่าง “พระสุธน”
มนุษย์ธรรมดาที่มีฐานะโอรสกษัตริย์

กับ “มโนห์รา” นางกนิรีแห่งแดนสวรรค์
ผู้มีหน้าที่หลักคือบรรเลงดนตรีขับกล่อม
เหล่าเทพยดา นางเป็นกนิรีที่มีรูปร่าง
เหมือนมนุษย์ในทุกองค์กายพพ แต่มีปีก
และหางที่สามารถถอดออกได้ ซึ่งต่าง
จากพวกกนิรีที่อาศัยอยู่ในแดนหิมพานต์
ที่ท่อนบนเป็นมนุษย์แต่ท่อนล่างมีขาเป็น
นก ถึงแม้ในเบื้องต้นนางมโนห์รา
จะถูกนายพรานคล้องด้วยบ่วงบาศ
ขณะเล่นน้ำ ณ สระอโนดาต แล้วจับมา
ถวายพระสุธน แต่ในที่สุดทั้งคู่ก็เกิด
ความรักต่อกันอย่างลึกซึ้ง
ในพระอุโบสถวัดสุทัศนฯ แห่งนี้
เช่นกันที่เราสามารถตีความได้กับเรื่องราว
ของความรักจากวรรณคดีสุดคลาสสิก
“อิเหนา” เรื่องของเจ้าชายเจ้าเสน่ห์ที่ใช้
กลอุบายเอาชนะคู่แข่ง คือ “จรงกา”
ในการแย่งชิงกันครอบครองหัวใจของ
“บุษบา” เจ้าหญิงแสนสวยที่ตัดสินใจ

เหล่าท้าวนางติดตามนางรจนา ซึ่งถือพวงมาลัยจะทำการเลือกคู่ ที่ทำเดินเป็นแบบธรรมชาติ แต่งตัวตามแฟชั่นของวังหลวงในกรุงเทพฯ

Female retainers accompany Rojana during her mate-selection ceremony, dressed in the fashion of the court of the early Bangkok era.

ทศกัณฐ์เกี่ยวนางสีดา
Totsakan tries to woo Sita.

ไม่ได้ว่าจะเลือกใครดี ขณะที่เธอไป ทำการเสี่ยงทายโดยอธิษฐานกับ พระพุทธรูปในพระอุโบสถว่าจะจุดเทียน ขึ้น 2 เล่ม แทนตัวเจ้าชายทั้งสอง ถ้าคนใดเป็นเนื้อคู่ก็ขอให้เทียนของผู้นั้น สว่างไสว ถ้าไม่ใช่ก็ขอให้เทียนดับไป ขณะที่นางบุษบาอธิษฐาน อีเหนา ได้แอบฟังอยู่หลังองค์พระ และอาศัย จังหวะที่นางบุษบาก็ล้มกราบพระ แอบมาเป่าเทียนของจรกาให้ดับไป ทำให้นางบุษบาเข้าใจว่าอีเหนาคือเนื้อคู่ ที่แท้จริงจนได้ครองรักกันในเวลาต่อมา

อีกหนึ่งเรื่องรักที่มักปรากฏ ในจิตรกรรมฝาผนังมาจาก "รามเกียรติ์" วรรณคดีเรื่องยิ่งใหญ่ของไทย พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ที่ได้ทรงดัดแปลงมาจากมหากาพย์ รามายณะของอินเดีย ภาพจิตรกรรมฝาผนังเรื่อง

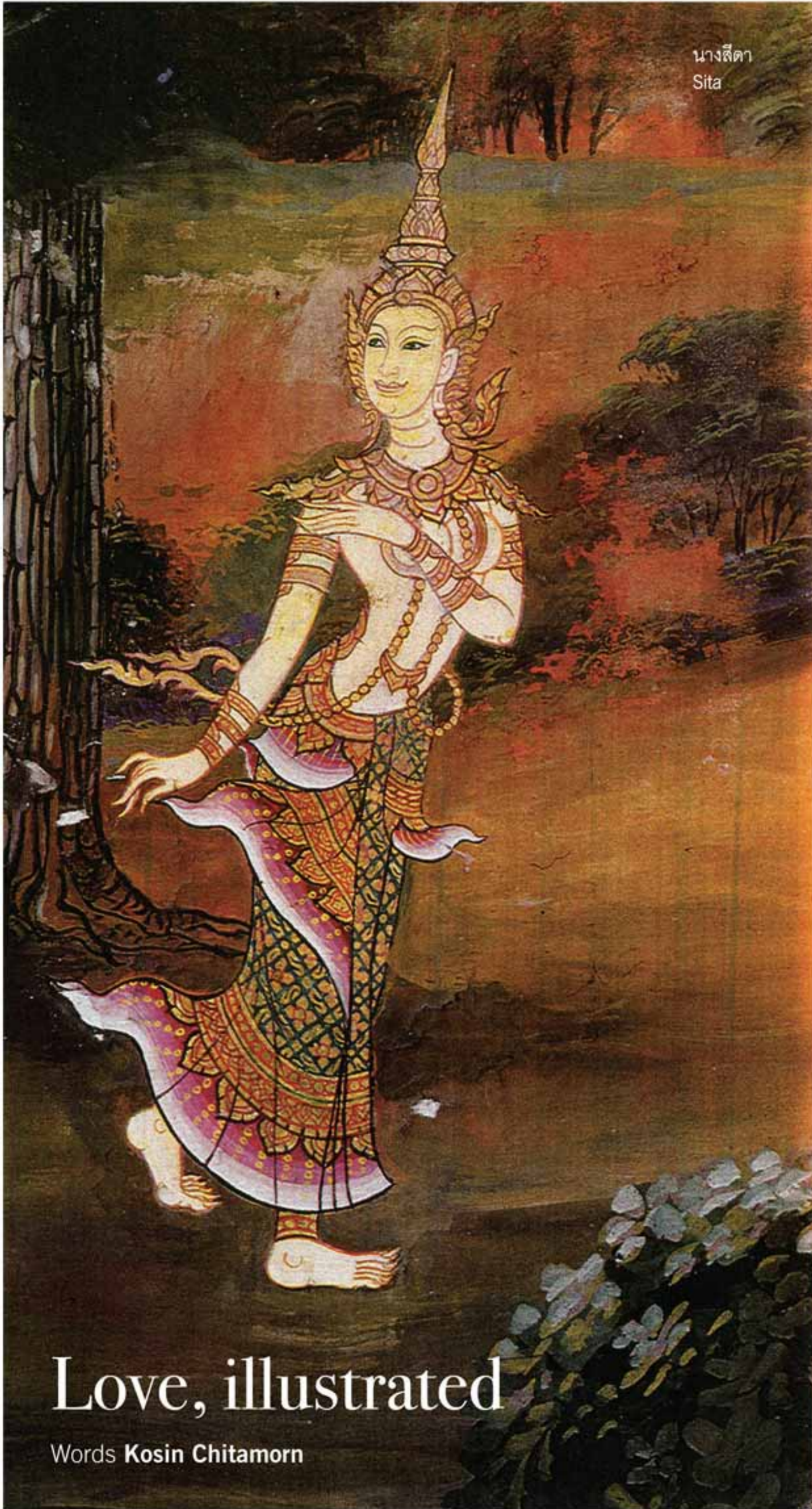
รามเกียรติ์อันยิ่งใหญ่สมกับบทประพันธ์ เป็นภาพเขียนที่เรียงรายรอบอุโบสถ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม หรือ วัดพระแก้วคู่บ้านคู่เมืองของประเทศ นับเป็นภาพจิตรกรรมฝาผนังที่ยาว ที่สุดในโลก เรื่องของความรัก ในมหากาพย์นี้มีมากมายหลายคู่ โดยเฉพาะคู่ของพระรามกับนางสีดา คู่เอกของเรื่องที่ได้ครองรักกันอย่างมีความสุขก็ต้องตรากตรำ ทำสงครามอันยาวนานทำให้ไพร่พล ทั้งของฝ่ายพระรามและจอมอสูรทศกัณฐ์ ต่างล้มตายไปนับไม่ถ้วน

นอกจากนี้ ยังมีความรัก ระหว่างลิงคือหนุมานกับนางเงือกชื่อ สุพรรณมัจฉาที่เป็นธิดาของทศกัณฐ์ พยานรักของคู่นี้เป็นลิงผสมปลาชื่อ มัจฉานู

ที่สำคัญคือความรักที่ยิ่งใหญ่ แต่ไม่สมหวังอันเป็นต้นเหตุที่ทำให้เกิด

มหาสงครามที่แม้แต่พวกยักษ์ก็แทบ จะต้องสูญเสีย คือความรักที่ทศกัณฐ์ มีต่อนางสีดา โดยไม่รู้เลยว่าแท้จริงแล้ว นางคือลูกสาวของตัวเองที่เกิดกับ นางมณฑิลาผู้เป็นมเหสี

เรื่องของความรักที่มีการนำเสนอ โดยศิลปินน้อยใหญ่ผ่านเส้นสี และลีลา ของลายเขียนในงานจิตรกรรมฝาผนัง ของไทยยังมีอีกมากมาย แม้จะไม่มี ความรู้ทางวรรณคดี ผู้ที่ได้มีโอกาส พบเห็นก็จะเกิดความรู้สึกปิติ อิ่มเอิบเพลิดเพลิน และภูมิใจในงาน ศิลปะแขนงหนึ่งของไทยที่งดงาม และทรงคุณค่าเป็นอย่างยิ่ง ❁

นางสีดา
Sita

Love, illustrated

Words **Kosin Chitamorn**

วัดภูมินทร์ จ.น่าน
Wat Phumin in Nan Province.

ELABORATE PAINTINGS which decorate the walls of Thai temples well represent the glory of the country's artistry. These intricate works of art, mostly scenes from the life of Lord Buddha, the Jataka tales, and the way of life in local communities, are indeed unique when compared to the religious and secular paintings of other nations.

As is the case with other Thai art forms, Thai murals in the early days were greatly influenced by the superlative art traditions of India. Siamese painters then through the centuries went on to develop their own special nuances, creating a truly local – and spectacular – painting culture.

Murals have been created to beautify Siamese temples since the Sukhothai Period (1238-1438). These paintings gracefully evolved in terms of styles and techniques through Ayutthaya Period (1351-1767) and reached their full and glorious bloom during the Rattanakosin Period (1782-present). Works created during the early Rattanakosin reigns are considered to be extremely beautiful, especially the paintings of the people of the court. Kings, queens, concubines and courtiers appear in an idealistic style. Obviously, realism was not the goal of the artists who made these alluring murals, which are full of lively and dramatic brushstrokes. And their aesthetic value truly makes Thais proud of their ancestors' artistic skills and wisdom.

Pictures of common folks are, by contrast, more natural and realistic in manner. Thai painters seem to love reflecting scenes of local life during the time they lived in. This is attested in the illustrations of traditional folkloric games or figures sitting with their legs folded back to one side or otherwise reverently resting and reclining.

While most murals paintings in Siam well illustrate religious beliefs, it is not uncommon to find those portraying parts of famous literatures or social scenes of the past. It is also no surprise that the universal theme of love is well depicted on Thai temple walls.

One terrific mural series in Wat Phumin in Nan Province, a world famous masterpiece, features a courting scene. Capturing the essence of Lanna social life of bygone days, "Whispering" portrays a northern young man in loincloth, a turban on his head and body covered with tattoos. This lovebird whispers sweet nothings to the lass who is in a traditional costume, and sports a bashful smile. The painting's charm is not limited by the borders of Thailand and indeed transcends them, achieving universal appeal.

Another outstanding piece is from Vihara Lai Kum of Wat Phra Singh in Chiang Mai where scenes from the classic Thai tale of "Sang Thong", the Conch Shell prince, grace its four walls. One of them is the groom selection ritual when Princess Rojana, the youngest daughter of King Samon, chooses her groom by throwing a floral garland into his hand. The painter included in the aspiring crowd the pictures of princes and noblemen of northern states, Tai Lue and Tai Yai ethnic groups, and commoners alike. Rojana's choice turns out to be Chao Ngaw – dark – skinned, ugly and dimwitted man – for she has seen in him the charming prince Sang Thong in disguise. If murals could speak, one should learn that the look can be deceiving!

The painting in the ubosot (ordination hall) of Wat Suthat in Bangkok depicts a classical piece of literature, "Phra Suthon and Manohra". It tells the story of true love between Phra Suthon, a human prince, and Manohra, a kinaree of the heavens presented to him by a hunter. Unlike its half-bird half-human namesake in the Himapan Forest, the kinaree of the heavens – whose main duty is to play music to entertain all the devas (gods) – has a human body but with detachable wings and tail. The two fall deeply in love but have to undergo several tests before arriving at the happy ending.

Also featured in the murals of this temple are scenes from "Inao", a gem of Thai literature penned by His Majesty King Rama II with inspiration from "Panji Inu Kartapati" of East Java. The illustration on love portrays the cunning and charming Prince Inao (Raden Inao), who tricks the reluctant Princess Busaba into believing that they are destined to wed each other. Praying before a Buddha image, Busaba lights two candles, one representing the handsome Inao and another for the homely Joraka. She asks the sacred image to make the candle of the guy meant to be her true mate burn more brightly than the other. Inao, hiding behind the Buddha image, hears her wish.

พระรามกับนางสีดา ยามสุข (บน)
และยามโศก (ล่าง)
Rama and Sita during a happy time (above)
and sad time (below).

ภาพบน

นางบุษบาไหว้พระปฏิมาและเสียดเทียน
อิเหนาที่แอบอยู่หลังองค์พระมาแอบดับเทียน
ของจระก่าทำให้นางบุษบาเข้าใจว่า
อิเหนาคือเนื้อคู่ที่แท้จริง

Busaba consults a Buddha image,
making an offering of two candles.
She asks Buddha to make the candle
representing her true mate to burn more
brightly. Inao, hiding behind the image,
blows out the flame representing his rival.

ภาพล่าง

พระสุธนตามหานางมโนห์ราเป็นเวลาถึง
7 ปี 7 เดือน 7 วัน เมื่อถึงเมืองของท้าวทุมพร
พระสุธนถอดแหวนส่งเข้าไปในวังเพื่อให้
นางมโนห์ราทราบว่าเขาได้ติดตามมาแล้ว

It takes Phra Suthon more than
seven years to track down Manohra,
his true love. He sends her a ring via
a messenger to signal his impending arrival.

He covertly blows out the flame of the candle
representing his rival, Joraka. And so he sneakily wins
her hand.

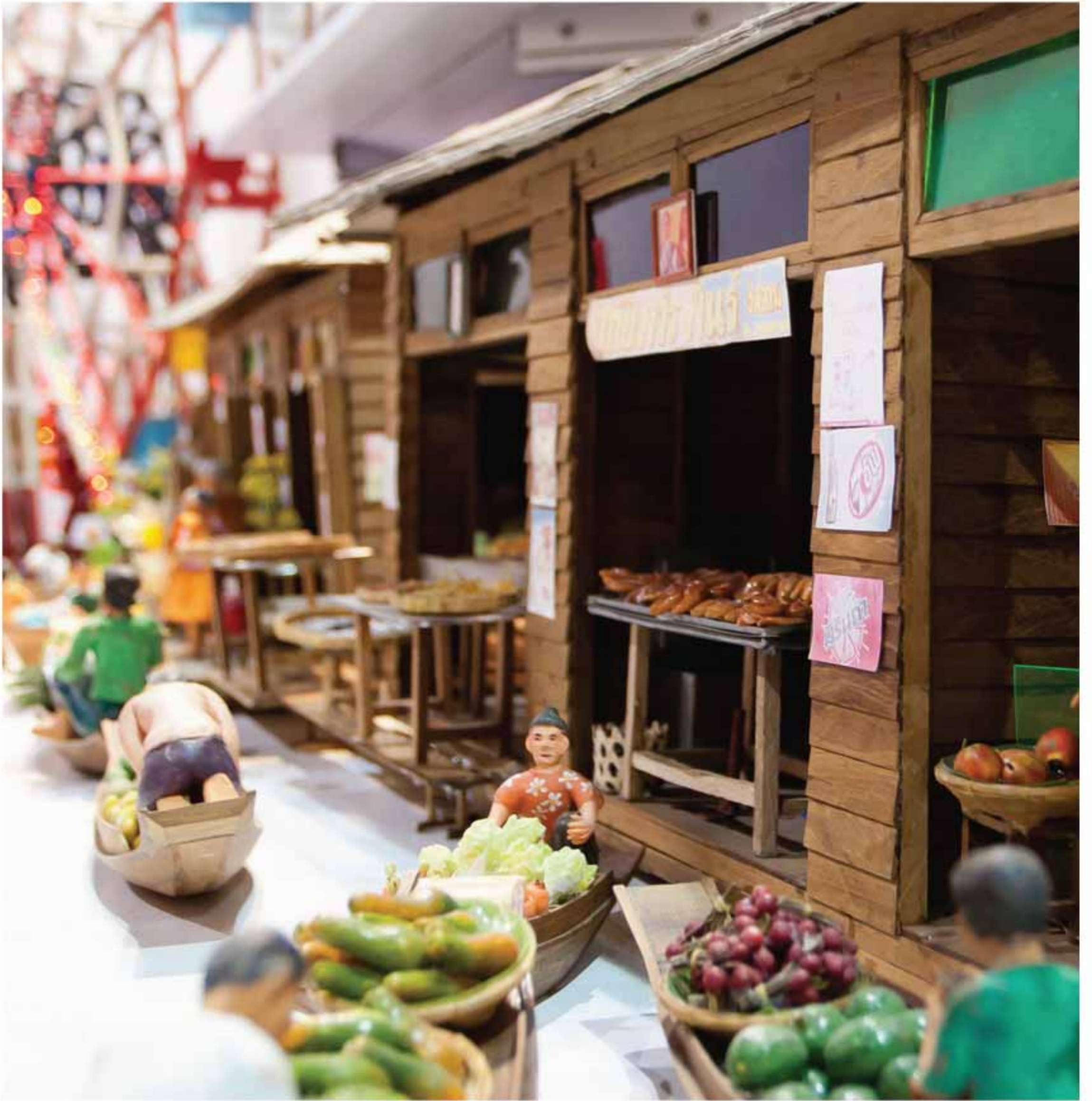
Ramakien, the Thai version of India's Ramayana
epic, is another great subject matter for murals.
Celebrated globally as the world's longest mural series
are intricate Ramkien paintings covering the galleries
which surround the ubosot of the Temple of the
Emerald Buddha in Bangkok. This epic contains many
love stories, the most prominent of which being that of
the two protagonists, Phra Ram (Rama) and Nang Sida
(Sita). The couple has to endure a long war and years
of separation before they could live happily ever after.

Another love affair is between the mighty white
monkey Hanuman – Rama's loyal ally – and the
mermaid Supannamatcha, a daughter of demon
king, Totsakan (Ravana). Their love produces a son
Matchanu, a half-monkey, half-marine creature.

Then there is the unrequited love of Totsakan,
who unwaveringly falls for his own daughter born from
his queen, Nang Montho. This doomed love match
sparks a 13-year war between humans – who were
supported by the monkey army – and yaksas, a race
of giant demons.

Many more touching love stories can be seen
in lavish murals in temples throughout Thailand.
Explore them, discover their beauty and appreciate
them. Even without any knowledge about these
paintings, you will still enjoy their excellent artistry and
the richness of the cultural heritage of Thailand. ☸

The Village Trail

วิถีไทยในขนาดจิ๋วๆ

เรื่อง สมบูรณ์ เลิศมโนรัตน์ ภาพ วริศ กู้สุจริต

ภาพวิถีชีวิตริมน้ำคูคึกคัก เด็กผู้ชายกลุ่มหนึ่งกำลังสนุกกับการดำผุดดำว่ายในแม่น้ำไม่ไกลจากเรือขายของที่เต็มไปด้วยอาหารทั้งหวานและคาวหน้าตาชวนชิมลิ้มลอง ร้านค้าที่เรียงรายอยู่บนฝั่งมีทั้งร้านขายส้มตำไก่ย่าง ร้านกาแฟและอื่นๆ ทุกร้านมีลูกค้ายืนรอเตรียมอุดหนุน บนทางเดินไม้กระดานริมแม่น้ำ แดงพระสงฆ์กำลังเดินบิณฑบาต โดยมีชาวบ้านกำลังใส่บาตรด้วยจิตศรัทธา

ทั้งหมดล้วนเป็นภาพที่คุ้นตาของสังคมชนบทริมน้ำของไทยในอดีต แม้คน สัตว์ และสิ่งของทั้งหมดจะทำจากดินเหนียว งานแก้ว งานไม้และงานโลหะในรูปของจิ๋วที่สามารถโอบไว้ในฝ่ามือได้อย่างสบายๆ แต่ทุกสิ่ง และรายละเอียดที่จำลองไว้ และถ่ายทอดลงในชิ้นงานจิ๋วเหล่านี้ดูมีชีวิตชีวาอย่างยิ่ง จนใครๆ ที่ผ่านมาเห็นต่างอดไม่ได้ที่จะทิ้งในความช่างคิด และฝีมือของคนทำ

นี่คือโลกใบจิ๋วของ “มินิไทย” ที่เกิดจากการสร้างสรรค์ของชูพันธ์ บรรจงชาติ และจินดาณี ดวงจิตดำรง ผู้เป็นภรรยา ซึ่งได้นำมาจัดแสดงในงานไอทีอ็อป ที่เมืองทองธานีเมื่อไม่นานมานี้

“เหมือนของจริงเด๊ะเลย” เด็กชายคนหนึ่งร้องบอกเพื่อนที่มาด้วยกันด้วยความตื่นเต้น ก่อนที่จะพากันชี้ชวนดูรายละเอียดของงานจิ๋วในธีมวิถีชีวิตริมน้ำ พร้อมอ่านแผ่นป้ายโฆษณา และสินค้าที่มีทั้งโคคา-โคลา เป๊ปซี่ แพนด้า ขวดจ้อยๆ ที่จัดแสดงอยู่ในชิ้นงานอย่างสนอกสนใจ รวมไปถึงหนังสือพิมพ์ขนาดจิ๋วที่หอมห่มช่อดอกไม้ ไกลๆ กัน ยังมีขวดโหลเล็กโหลน้อยที่เป็นงานเป่าแก้วที่ล้วนมาจากฝีมือของหนุ่มใหญ่เจ้าของร้าน

ในส่วนของชิ้นงานธีมเทศกาลลอยกระทง ใครบางคนกำลังนำกระทงที่ตกแต่งไว้อย่างประณีตงดงามวางลงบนผืนน้ำ อีกภาพเป็นงานโชว์ระดับมาสเตอร์พีซในธีมงานวัดที่สะท้อนให้เห็นความสนุกสนาน และสีสันของชุมชน นอกจากร้านรวงที่สะดุดตาด้วยร่มสีฉูดฉาด ชูพันธ์ยังใช้เทคนิคเชิงช่างทำให้ชิงช้าสวรรค์หมุนขึ้นลงในขณะที่บนจอหนังกลางแปลงก็มีการฉายภาพยนตร์เรื่องฮิตของยุคก่อนได้จริงๆ ห่างออกไปอีกนิดมีสองหนุ่มกำลังวาดลวดลายในการขีดมังกรด้วยความชำนาญชำนาญ อีกมุมหนึ่งยังมีร้านขายปลาสดวางม ตกแต่งด้วยกระเบื้องสีสด ภายในโถที่วางอยู่บนโต๊ะมีธูปบั้งธูปวางอยู่หลายใบ

“สวยจังเลย ขอถ่ายรูปหน่อยนะคะ” เสียงสวาน้อยเอ๋อ
ขอกับจินดาณีเจ้าของร้าน ซึ่งเธอก็อนุญาตด้วยความยินดี
สองสามีภรรยาได้เปิดเผยถึงที่มาและแรงบันดาลใจ
ในการนำเสนอชิ้นงานที่แตกต่างจากผู้ผลิตรายอื่นๆ ว่า
“ภาพชีวิตวัฒนธรรมของสังคมไทยหลายๆ อย่างเริ่มเลือน
หายไป ตอนที่เราคิดกันว่าจะทำของจิวก็เลยตัดสินใจว่า
น่าจะจำลองภาพเหล่านั้นไว้ในงานของเรา” จินดาณีบอก
“งานของจิวของไทยที่ทำๆ กันเมื่อ 10 กว่าปีก่อน
ยังไม่มีใครทำแบบมีเรื่องราว ผมเลยคิดทำเองโดยนำเสนอ
ของจิวที่จำลองสิ่งใกล้ตัวที่เห็นอยู่ในวิถีชีวิตไทยมาบอกเล่า
ผ่านชิ้นงาน” ชูพันธ์กล่าวเสริม

เขาเล่าต่ออีกว่า หลังจากเรียนจบปริญญาวิทยาศาสตร
บัณฑิตจากมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี เขาได้ยึดอาชีพครูสอน
วิชาวิทยาศาสตร์อยู่เป็นเวลา 10 กว่าปี ระหว่างนั้นก็ไปเรียน
เป่าแก้วจากเพื่อน และทำงานแก้วเป็นงานอดิเรก “จนกระทั่ง
เกิดความรู้สึกอึดอัดกับการสอนหนังสือ และรอคอยแต่ว่า
เมื่อไหร่จะได้เวลาไปเป่าแก้ว” เขาจึงลาออกจากงานประจำ
เพื่อจะได้สร้างสรรค์งานอย่างเต็มที่

ต่อมาชูพันธ์ได้รู้จักกลุ่มผลิตของจิวซึ่งต้องการให้เขา
ผลิตงานแก้วไปเสริมงานปั้นดิน อาทิขวดน้ำปลาหรือถ้วยแก้ว
ขนาดจิว ทำให้เขาเริ่มสนใจงานของจิว และพัฒนาผลิตภัณฑ์
จนเป็นที่นิยมอย่างแพร่หลาย สองสามีภรรยาจึงชักชวน
เพื่อนบ้านในชุมชนย่านเจริญนครติดสะพานกรุงเทพ
ซึ่งเป็นที่ตั้งของร้านมาช่วยกันทำงาน สร้างอาชีพเสริมรายได้
ให้กับคนเหล่านั้น ใครถนัดงานไม้ก็รับงานไม้ไป ใครชอบ
เชื่อมโลหะก็รับงานโลหะไป ใครถนัดงานปั้นก็รับงานปั้นไป
หลายครัวเรือนจึงมีรายได้อย่างเป็นกอบเป็นกำ

ที่นั่น ชูพันธ์จะเพลิดเพลินกับการเป่าแก้วที่ถูก
หลอมละลายด้วยความร้อนและใช้เครื่องมือชิ้นเล็กๆ
ค่อยๆ ก่อรูปจนกลายเป็นงานศิลปะชิ้นกระจิดจิว นอกจากนี้
ด้วยความที่มีหัวทางช่าง ทั้งช่างไฟและช่างเชื่อมโลหะ
เนื่องจากชูพันธ์เกิดและเติบโตมาในบ้านของพ่อที่เป็นโรงงาน
ปั๊มพระ ทำให้เขารู้จักสรรหาวัสดุหลากหลายมาสร้างชิ้นงาน
ของจิวของมินิไทยจึง มีทั้งถังน้ำ กัดม้น้ำ หม้อก๋วยเตี๋ยว
อลูมิเนียม ขวดแก้วใบจ้อยประกอบอยู่ในร้านค้าประเภทต่างๆ
ตลอดจนรถเข็นขายอาหาร และของหวานที่ดูสมจริง
อย่างแทบไม่น่าเชื่อ โดยเฉพาะพวกงานแก้วที่เลียนแบบ
ได้เหมือนของจริงที่ย่อส่วนลงมาจนเป็นของจิว

นับตั้งแต่ปี 2550 เป็นต้นมา ศูนย์การค้าจิงซีลอนที่โด่งดัง
ของภูเก็ตได้สนับสนุนให้มินิไทยนำงานของจิวไปจัดแสดง
ปีละครั้งติดต่อกัน โดยขอให้ชูพันธ์สร้างชิ้นงานอิงวัฒนธรรม
หรือวิถีชีวิตของคนภูเก็ต ในปีก่อนๆ ได้มีการจำลองย่าน
เมืองเก่าที่เป็นหมู่มักชิโนโปรตุกีส หรือสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญ
อื่นๆ และเดือนมิถุนายนปีนี้จะเป็นการจำลองงานประเพณี
ถือศีลกินผักของภูเก็ตไปโชว์เป็นงานชิ้นไฮไลต์

ชูพันธ์ บรรจงชาติ สร้างสรรค์งานเป่าแก้วจิวเลียนแบบของจริง
Chupan Bangchongchat and his delicate miniature glasswork.

ภาพบน: ภาพชีวิตของร้านกาแฟชนบท
มีชีวิตชีวาด้วยรายละเอียดที่จำลอง
จากของจริงได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์

Above: Scene of the old time
Thai café is full with life with
all the details.

ภาพล่าง: งานของจิวที่จำลอง
ขบวนแห่ขันหมาก

Below: A khan maak parade
for a wedding ceremony.

ร้านขนมไทย
มีขนมน่าลิ้มลองมากมาย
Thai desserts anyone?

สิ่งที่เพิ่มเสน่ห์ให้กับของจิ๋วของ
มินิไทยคือ รายละเอียดสิ่งละอัน
พันละน้อยที่ชูพันธ์และจินตนาการช่วยกัน
คิดใส่เสริมเข้าไปในชิ้นงาน เราจึงเห็น

ภาพร้านค้าที่มีพระบรมฉายาลักษณ์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ติดไว้บนข้างฝาแสดงถึงความจงรักภักดีของเจ้าของร้าน อีกทั้งยังมีโปสเตอร์โฆษณาเก่าขนาดจิ๋ว หรือ โปสเตอร์หาเสียงของนักการเมือง แม้แต่รถเข็นก๋วยเตี๋ยวก็มีขามรอล้างอยู่ในถัง ร้านกล้วยแขกมีกล้วยทอดอยู่ในน้ำมันที่กำลังเดือดปุดๆ หรือร้านขายปลาที่มีเกล็ดน้ำแข็งใสๆ โปะบนกระเบปลา

ด้วยเหตุนี้งานของมินิไทยจึงเป็นที่เลื่องลือไปทั่วทั้งในประเทศ และต่างประเทศ เป็นที่ชื่นชอบและแสวงหาของนักสะสม มีลูกค้าที่สั่งทำเป็นพิเศษเพื่อโอกาสพิเศษต่างๆ โดยผลงานที่นำมาซึ่งความภาคภูมิใจเป็นที่สุดคือ การจำลองโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า (จปร.) พร้อมแถวทหารเดินสวนสนาม ที่กองทัพบกสั่งทำขึ้นเป็นพิเศษเพื่อทูลเกล้าฯ ถวายสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เนื่องในงานเฉลิมพระเกียรติในโอกาสที่เสด็จพระราชดำเนินไปทรงสอนนักเรียนนายร้อยครบ 30 ปี

“ผมมีความสุขที่ได้คิดทำเรื่องใหม่ๆ และความสุขอีกอย่างคือ การที่ผลงานที่สร้างออกไปแล้วมีคนแสดงความชื่นชม” ชูพันธ์กล่าวด้วยสีหน้ายิ้มแย้ม

ด้วยจิตวิญญาณของความเป็นครู สามีกรรยาคุณนี่ยังยินดีถ่ายทอดวิชาความรู้ให้แก่เยาวชนที่สนใจโดยไม่คิดมูลค่า

เพื่อเป็นการเผยแพร่ผลงานหัตถกรรมของจิ๋วให้แพร่หลายออกไป จินตณียบอกว่า “เพราะเราอยากให้เด็กๆ ได้ตระหนักในคุณค่าของวัฒนธรรมไทย ส่วนผู้ใหญ่จะมีค่าใช้จ่ายค่าเรียนและวัสดุรวม 2,500 บาท โดยผู้เรียนจะได้นำผลงานที่เสร็จเป็นเช็ทกลับบ้านด้วย”

“ผมไม่ได้ทำงานเพื่อมุ่งการขายอย่างเดียว ผมทำงานด้วยใจรัก งานทุกชิ้นจึงเป็นงานคุณภาพ” ชูพันธ์ยืนยันอย่างหนักแน่นเมื่อถูกถามถึงเคล็ดลับสู่ความสำเร็จ “ที่สำคัญผมไม่เคยหยุดคิดหรือหยุดพัฒนา”

วันนี้ ภาพวิถีไทยของมินิไทยทุกภาพทุกชิ้นดูราวกับมีชีวิต ขาดอยู่ก็เพียงลมหายใจ แต่หากทั้งสองสามีกรรยายังไม่หยุดคิด วันหนึ่งข้างหน้าเราก็อาจจะได้เห็นสิ่งมหัศจรรย์เกิดขึ้นก็ได้ ใครจะไปรู้? ☺

ศูนย์ฝึกวิชาชีพหัตถกรรมของจิ๋ว (มินิไทย)

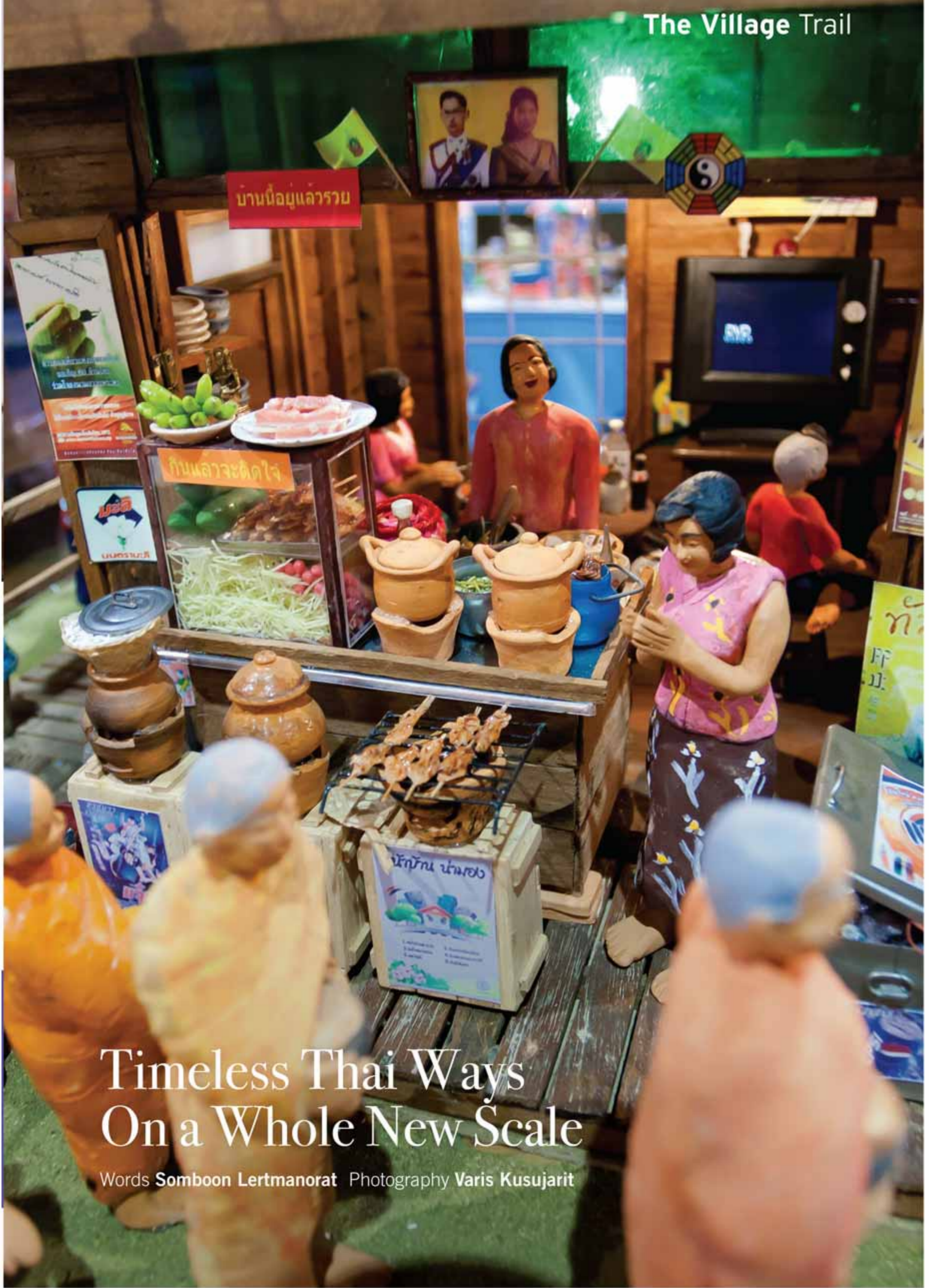
565/1-2 ถ.เจริญนคร แขวงบুদ্ধโล เขตธนบุรี
กรุงเทพมหานคร 10600

Mini Thai

565/1-2 Charoen Nakhon Road, Bukkha Lo,
Thon Buri District, Bangkok 10600

โทร./Tel. +66 (0) 2877 6406, +66 (0) 86 567 7538

เว็บไซต์/Website: minithai.com

บ้านน้อยมูลเลอร์

กินแล้วจะติดใจ

น้ำจิ้ม ข้าวผัด

Timeless Thai Ways On a Whole New Scale

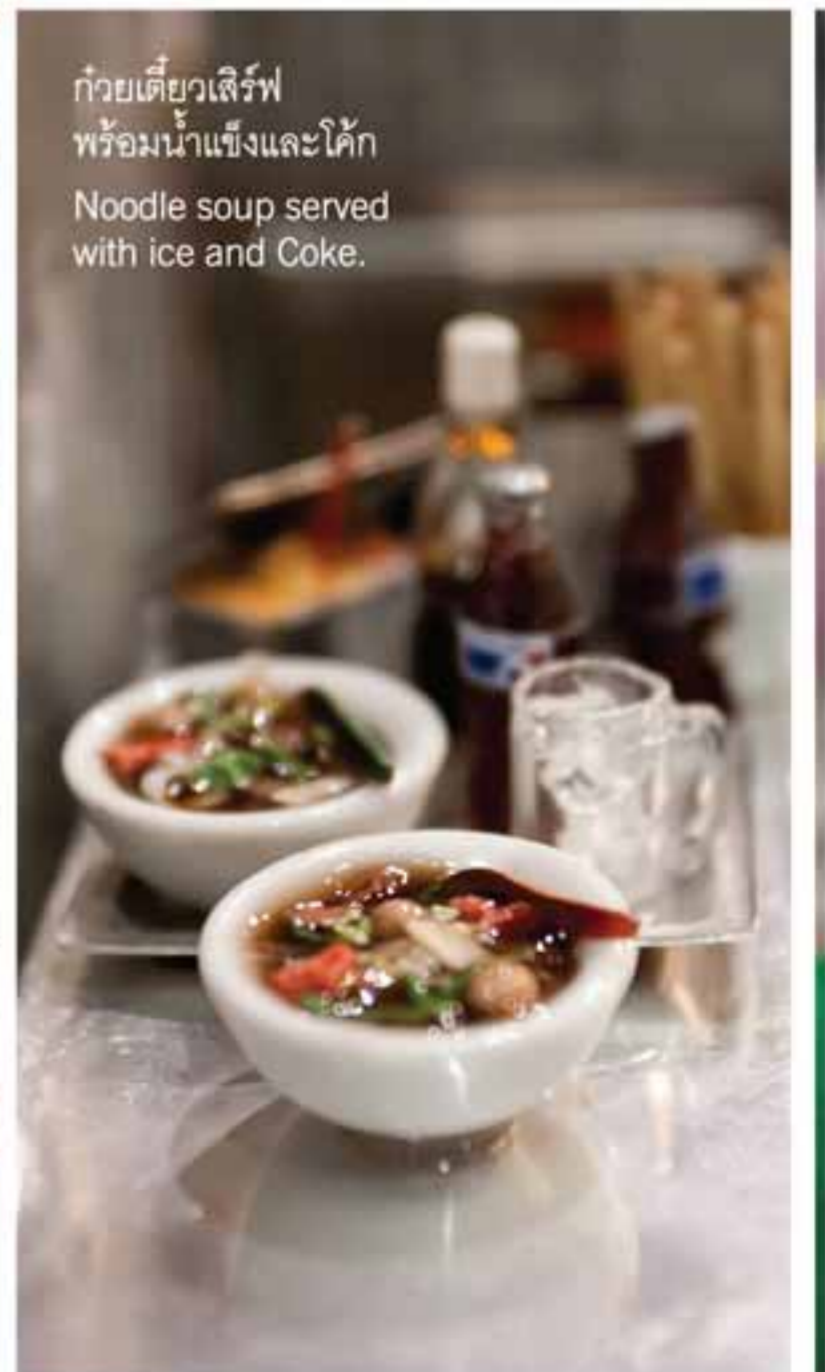
Words **Somboon Lertmanorat** Photography **Varis Kusujarit**

ผลงานแห่งความภาคภูมิใจ:
โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
พร้อมแถวทหาร

One of the masterpieces
by Mini Thai: The Chulachomklao
Royal Army Academy

ปลาชุกู ทานกับน้ำพริกอะไรดี?
What kind of nam prik to go with fried pla thu on the dish?

ก๋วยเตี๋ยวเสิร์ฟ
พร้อมน้ำแข็งและโค้ก
Noodle soup served
with ice and Coke.

จินดาณี ดวงจิตดำรง
และชูพันธ์ บรรจงชาติ
Jindanee Dongjitdomrong
and Chupan Bangchongchat

THE SCENE is a typical one from rural Thailand. Boys splash around in the river not far from boats selling fruit and snacks. A wooden boardwalk lines the riverbank. Som-tam (spicy papaya salad) and gai yang (grilled chicken) vendors make meals for hungry customers in their shops. Monks and novices in saffron robes holding alms bowls serenely await merit makers.

The vista has all the charm of traditional Thailand, except that these people and items are made of clay, metal, fabric, glass and other materials, in a miniature model depicting a timeless Thai scene at a remarkable scale.

Welcome to the vivid, nostalgic and astoundingly lifelike Thailand of Mini Thai, a business overseen by Chupan Bangchongchat and his wife Jindanee Dongjitdomrong.

"They look so real!" a boy exclaims to his friends while taking a closer look at a riverbank diorama. In many of the miniature market scenes, there are familiar advertisements for, and bottles of, Coca-Cola, Pepsi and Fanta. Thai newspapers for reading and for wrapping bouquets of flowers for sale, small brown bottles of blown glass—delicately created by Chupan—are here too.

In an impressive display featuring a beautiful Thai festival, Loy Krathong, a woman gently places a detailed krathong of banana leaves, incense and flowers into the river. In the ngan wat (temple fair) set, large multicoloured umbrellas sprout above food vendors, a movie is projected onto a white screen and a Ferris Wheel goes round and round. These touches, such as light actually coming from a real miniature bulb, add nice elements of reality to the dioramas. Nearby at the fair, a two-man crew puts on a dragon dance display.

งานแก้วจิ๋วแบบต่างๆ
Myriad miniature glasswork.

หลากหลายอาหารในขนาดจิ๋ว
Myriad sumptuous foods
in miniature forms.

1

3

2

A gorgeous spread of old colourful tiles with elaborate designs grace the floors of two fish shops. Tiny yet quite detailed Thai banknotes are stored in cash bowls. One girl remarks to her friend, "So beautiful!" when gazing at a shophouse scene. She asks Jindanee if she may take a photo, to which the artisan replies in the affirmative.

Simply put, the artists pick up the ways of life of Thai people around them and feature them in thematic presentations in vastly detailed, small settings. The charming depictions of their beloved homeland attracted huge crowds daily at a recent OTOP Fair at IMPACT, Muang Thong Thani. Their Mini Thai shop, full of miniatures on the first floor of MBK shopping center, usually draws them in as well.

"A great part of Thai culture has changed and disappeared. I want to keep alive these Thai traditions," Jindanee says, describing her inspiration behind creating such tiny treasures. "Also, we wanted to do something different."

Chupan, whose father owned a shop that made and sold Buddha images, grew up exposed to the world of art. Yet initially, he chose to become a science teacher. So why leave behind the comforts of an academic's life for the uncertainties of handicrafts? "I was bored with academia and wanted to do something different. I started blowing glass as a hobby,

and later came to feel that while teaching science, there wasn't enough time for glassblowing."

Five years ago, the couple was commissioned by Phuket's Jung Ceylon shopping mall to create an archetypal Thai scene at a row of Sino-Portuguese shophouses – Phuket Town's famous landmarks – for the annual Amazing Thai Miniatures display. Every year since then, the mall has allocated a venue for the duo to present their fabulous miniatures and dazzle people in the South with works reminiscing Phuket's old days. Each time, the two veteran artisans come up with new theme. And come June, they will showcase Phuket's famous Vegetarian Festival as a centerpiece for the 2011 show. "I enjoy exploring new themes and new techniques," says Chupan.

In his Thonburi workshop, Chupan demonstrates the art of glassblowing as a blue and orange flame erupts from a hand-held device with a trigger which causes liquefying glass to stretch as it heats up and is shaped into an elongated form, while being manipulated by a small metal rod that looks like a dentist's pick. The art and craft of glassblowing involves inflating liquid glass and creating bubbles which turn into the innards of glasses, bottles or bowls. And suddenly, voila, Chupan pulls a perfect miniature green bottle from the fire.

Varied classic and familiar portraits of Their

“เหมือนของจริงเด๊ะเลย”

- 1) ร้านน้ำเต้าหู้
- 2) ร้านค้าริมน้ำ
- 3) ร้านขนมแป้งทอด
- 4) บรรยากาศงานวัด และ
- 5) ร้านก๋วยเตี๋ยว

“So real!”

Impressive miniature trolley with savory offering of

- 1) soybean drink,
- 2) riverside setting,
- 3) Chinese pancake,
- 4) temple fair and
- 5) noodle shop.

Majesties the King and Queen are on display in the diorama of small shophouses. The fruits and many other miniature items are made from the special, fast-drying white clay and painted with a tiny brush. Fruits for sale in the miniatures include platters with extremely detailed bananas, pineapples, watermelons, mangos and coconuts. Sometimes fruit is stored in plastic bags. There's also a lovely rendition of such fruit, plus spiky durians, being sold out of the back of a pickup truck in the timeless style.

Various kinds of fish are featured in traditional circular bamboo containers or on a grill, encrusted with salt. Atop orange charcoal burners, savoury treats inside grey silver pots are being heated. A miniature noodle shop with authentic trays of this spicy Thai staple is doing a good business, as attested by a tub filled with dirty dishes.

And would you care for a cup of Nescafe or Ovaltine? How about some Oreos? You can get that here, too.

The true charms of Mini Thai creations lie in the intricacy of their minute details, the quality which has won the hearts of collectors around the Kingdom and the world. Such fame has drawn to them the special orders for special occasions, the most recent of which was one commissioned by the Royal Thai Army. The landmark piece was the diorama of the

Chulachomkiao Royal Army Academy specially created for Her Royal Highness Princess Maha Chakri Sirindhorn in commemoration of the 30th Anniversary of her participation in the faculty of the academy.

The couple earns only a few tens of baht and full diorama sets starting at 2,500 baht. Yet, they are willingly giving back to society by training members of the next generation. “We teach students how to do this for free,” says Jindanee. “We want to teach them what these things mean. And to remind them that our country has such a nice culture.”

Chupan discloses that the most important thing in his work is “care” and attention to every detail. “I pour my heart into my work. You have to love what you do,” he says, reaffirming that their happiness comes from the appreciation of those who view their works and say they love them.

“I don't just make miniatures in order to sell them. I seek to create something that is perfect. What is most important is that I would never stop thinking!” he concludes.

Indeed, these miniatures do everything but come alive. And if these miracle workers Chupan and Jindanee do not stop thinking, – who knows? – with a little more time they might just do something about that as well. ❀

วันแห่งการเริ่มต้นชีวิตคู่
กับความทรงจำอันงดงาม

เรื่อง คาร์ลตัน โกล ภาพ วริศ กู้สุจริต

ขบวนขันหมากของฝ่ายเจ้าบ่าวแห่มาตามหมู่บ้าน
ก่อนจะถึงสถานที่จัดงาน ณ บ้านเรือนไทยภาคกลาง
The groom's hae khan maak parade heads
through the complex to the wedding venue.

เข้าสู่อันสไตของวันอาทิตย์ต้นเดือนธันวาคมที่ผ่านมา เด็กหญิง 2 คน
ในชุดเครื่องแต่งกายไทยเดิมกำลังช่วยกันกุสิจูจอนำกลีบกุหลาบมาโปรยลาด
บนทางเดินหน้าเรือนไทยหลังงามที่ตกแต่งไว้ด้วยชุ้มและช่อไม้ดอก ลมหนาวที่
พัดผ่านพากลิ่นหอมอ่อนๆ ไชยเข้าสู่ตัวเรือน ประหนึ่งจะเป็นการอำนวยพร
แก่การเริ่มต้นชีวิตคู่ของบ่าวสาวในวันนี้

“เราสองคนอยากจัดงานแต่งงานตามประเพณีไทยในบรรยากาศแบบไทยๆ
และเราก็ได้พบสถานที่นี้ ทั้งสวยงามและร่มรื่น บรรยากาศดีจริงๆ” ธนดล สิงห์เสนี
เจ้าบ่าวเปิดเผยถึงเหตุผลหลักที่ทำให้ทั้งเขา และเจ้าสาว คุณวราภรณ์ วิริยะประสาท
ตัดสินใจ เลือกหมู่บ้านศิลปาชีพของบางไทรเป็นสถานที่จัดงานสำคัญของชีวิต
โดยไม่มีARRIERO

แสงทองบนขอบฟ้าเรืองเรือง ยิ่งเผยให้เห็นความงามของภูมิทัศน์โดยรอบ
เหนือหมู่ไม้ที่รายล้อมบ้านทรงไทยภาคกลางซึ่งใช้เป็นสถานที่ประกอบพิธีมงคลสมรส
ยังปรากฏภาพหลังคาทรงจั่วของเรือนแบบต่างๆที่ตั้งอยู่ถัดไปเพียงกันไว้ด้วยสระน้ำ
และคูคลองใส บนสะพานที่เป็นทางเดินเชื่อม แยกผู้ใหญ่และญาติมิตรกำลังทยอย
เดินทางมาถึง หลายคนพร้อมใจกันแต่งชุดไทยสีอันสดใสมาร่วมอวยพร คู่บ่าวสาว
ปลื้มตัวไปรับแขกและเตรียมตัวสำหรับพิธีการแรกของวันนั้นคือ การทำบุญเลี้ยงพระ
เพื่อเป็นสิริมงคลแก่การเริ่มต้นชีวิตคู่

นักท่องเที่ยวที่เคยมาเยือนศูนย์ศิลปาชีพบางไทร ในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ ทรงคุ้นตาเป็นอย่างดีกับหมู่บ้านศิลปาชีพ ซึ่งประกอบด้วยหมู่บ้านเรือนไทย 4 ภาคตั้งเด่นเป็นสง่าในบริเวณเดียวกัน ส่วนใหญ่ยังรับทราบอีกว่า หมู่เรือนไทยเหล่านี้เป็นแหล่งแสดงวิถีชีวิตและวัฒนธรรมไทยที่นับวันจะเลือนหายไปจากสังคม แต่ที่หลายคนยังไม่รู้ก็คือว่า สถานที่แห่งนี้ได้ทำหน้าที่เป็นฉากแห่งประจักษ์พยานความรักของคู่สมรสที่เลือกมาจัดงานฉลองสมรสตามพิธีไทยเดิมนับร้อยๆ คู่แล้ว

อัจฉรา เรียรวุฒิกานต์ ผู้ช่วยผู้จัดการหมู่บ้านศิลปาชีพเล่าว่า ในปี 2538 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ให้การสนับสนุนการสร้างหมู่บ้านแห่งนี้ขึ้นในศูนย์ศิลปาชีพบางไทรฯ เพื่อเป็นสถานที่แสดงถึงสถาปัตยกรรมและภูมิปัญญาในการสร้างบ้านเรือนของคนไทยภาคต่างๆ มีการจำลองชีวิตความเป็นอยู่อย่างไทย ตลอดจนศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นจากทั่วประเทศ โดยภายในหมู่บ้านมีการสาธิตการละเล่น และการสาธิตงานศิลปาชีพของแต่ละภาค เพื่อให้ชาวไทยรุ่นใหม่และนักท่องเที่ยวได้สัมผัสวิถีชีวิตไทยในอดีต สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการอนุรักษ์และส่งเสริมงานศิลปหัตถกรรมไทยของศูนย์ศิลปาชีพ บางไทรฯ ต่อมาจึงได้มีการปรับปรุงภูมิทัศน์ใหม่ให้ตรงกับสภาพภูมิประเทศและสิ่งแวดล้อมของแต่ละภาค เช่น ภาคเหนือจะมีน้ำตกเนินเขา ส่วนภาคอีสานก็จะเป็นเนินสูงพร้อมทั้งได้ปลูกพันธุ์ไม้ประจำแต่ละภาค ทั้งไม้ยืนต้น ไม้พุ่ม และไม้ดอก

เด็กๆ สนุกกับการกั้นประตูเงินประตูทอง
Children playfully obstruct the groom's progress.

ขบวนเจ้าสาวใกล้ถึงแล้ว
Here comes the groom.

เจ้าบ่าว ธนดล สิงหเสนี พร้อมเจ้าสาว วราภรณ์ วิริยะประสาธ
Thanadol Singhaseni and his bride Varaporn Viriyaprasart.

ขนมมงคล
ในขบวนขันหมาก
Traditional khan maak
offerings presented
in the wedding ceremony.

เธอเปิดเผยว่า ทางศูนย์ฯ ได้เปิดให้ใช้หมู่บ้านแห่งนี้ เป็นสถานที่สำหรับการจัดงานเลี้ยงต่างๆ มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546 เพื่อนำรายได้มาใช้จ่ายในการบำรุงรักษาหมู่บ้านฯ เนื่องจากลำพังค่าเช่าชมศูนย์ศิลปาชีพ บางไทรฯ ซึ่งอยู่ที่ 50 บาทต่อคน นั้นไม่เพียงพอสำหรับการจัดการดูแล เพียงไม่นาน ความสวยงามของสถานที่ก็เป็นที่เลื่องลือ และบอกกันปากต่อปาก ทำให้เป็นที่นิยมของคู่บ่าวสาว จนทำให้ติดอันดับ 1 ใน 10 บ้านไทยโบราณยอดนิยม สำหรับการจัดงานแต่งงานมงคลสมรสตามประเพณีไทย

“งานพิธีมงคลสมรสของหมู่บ้านฯ จะจัดทำตามประเพณี ไทยภาคกลางอย่างครบถ้วนสมบูรณ์แบบ นับตั้งแต่ พิธีสงฆ์ ขบวนแห่ขันหมาก พิธีหลังน้ำสังข์ โดยทางเรารับผิดชอบสถานที่ จัดหาคณะดนตรีบรรเลงประกอบ” เธอบอก

ขบวนขันหมากที่เราเห็นในวันนั้นไปตั้งแถวที่เรือนไทย ภาคอีสาน มีคณะกลองยาว รวมทั้งคุณป้า คุณน้า คุณย่า คุณยาย และเด็กๆ แต่งตัวสวยงามในชุดไทยพ็อนรำน่านหน้า ขบวนแห่ของเจ้าบ่าวและญาติๆ เพิ่มความบรรยากาศของการ อวยชัยให้พร ขณะได้ยินเสียงโห่ฮิ้ว และโหม่ง โหม่งเท่งโหม่งของ กลองยาวดังมาแต่ไกล เพื่อนฝูงและญาติฝ่ายเจ้าสาว ต่างเตรียมสายสร้อยหรือเข็มขัดทองมาทักันประตุงเงินประตุงทอง กันเต็มที่ ขบวนเจ้าบ่าวต้องหยุดแวะหลายครั้งเพื่อให้เจ้าบ่าว เจรจาขอทางด้วยใบหน้ายิ้มแย้ม ก่อนจะตบรางวัลด้วยองเปา ให้เป็นที่พอใจแก่ผู้ทักันประตุงจึงจะสามารถฝ่าด่านขึ้นไปหา เจ้าสาว เพื่อทำพิธีรับขันหมาก รับไหว้ ผูกข้อมือ และพิธี หลังน้ำสังข์ ตามด้วยการส่งตัว และงานเลี้ยงฉลองต่อไป

เรือนไทยภาคกลาง มีเรือนชานกว้างขวางพอที่จะจัด เก้าอี้ไว้รับรองแขก ห้องทางปีกด้านหนึ่งจัดเป็นที่ประกอบ พิธีทางศาสนาและรับไหว้ และอีกห้องหนึ่งนั้นจัดตั้งตั้งสำหรับ พิธีรดน้ำสังข์ ส่วนภายในห้องก็มีการตกแต่งไว้สำหรับพิธีส่งตัว

คุณอัจฉราเล่าว่า นับตั้งแต่ได้เปิดหมู่บ้านฯ สำหรับการ จัดงานเลี้ยง มีคู่สมรสทั้งไทยและต่างชาติเข้ามาจัดงาน แต่งงานที่นี้กว่า 200 คู่แล้ว นอกจากนั้นยังมีบริษัทห้างร้าน มาใช้สถานที่เพื่อจัดงานเลี้ยงสังสรรค์แก่พนักงานเช่นกัน

“แพ็คเกจงานแต่งงานที่นี้เริ่มที่ 45,000 บาท แต่ยังไม่รวม
ค่าอาหารและเครื่องดื่มสำหรับงานเลี้ยง และหากต้องการ
เรายังมีบริการจัดการแสดงรำไทยให้ สถานที่รอบหมู่บ้าน
รองรับแขกได้ถึง 1,000 คน และยังมีพื้นที่รอบนอกที่จะ
รองรับแขกได้รวมถึง 6,000 คน พร้อมทั้งจอดรถกว้างขวาง
นอกจากนี้ แยกที่ทีมงานแต่งงานยังสามารถเดินชมหมู่บ้านฯ
อาคารฝึกอบรมศิลป์ป้าชีพ พิพิธภัณฑ์ปลาน้ำจืด
ศาลาพระมิ่งขวัญ ซึ่งเป็นอาคารจำหน่ายผลิตภัณฑ์ศิลป์ป้าชีพ
หรือเข้าสักการะบูชาพระโพธิสัตว์กวนอิม ที่ศาลาโรงช้าง
และนั่งรถไฟเล็กโดยไม่เสียค่าบริการคะ”

กลิ่นอายแห่งความปลาบปลื้มและความหอมของดอกไม้
ยังอ้อยอิ่งอยู่ในบรรยากาศแห่งความสุขหลังเสร็จพิธีแต่งงาน
ในวันนั้น และเชื่อได้ว่าความทรงจำอันงดงามที่หมู่บ้านศิลป์ป้าชีพ
บางไทรคงจะตราตรึงอยู่ในใจของคู่บ่าวสาว ตลอดจนญาติมิตร
ทุกๆ คนตลอดไป ☺

ติดต่อสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติม
ได้ที่หมู่บ้านศิลป์ป้าชีพ

For more information,
contact Bangsai Arts and Crafts Village
โทร/Tel. +66 (0) 35 366 666-7,
+66(0) 89 132 0303
หรือทางเว็บไซต์/website: www.bangsaiarts.com

Sweet Memory of a Blissful Wedding Day

Words **Carleton Cole**

Photography **Varis Kusujarit**

JUST AFTER DAWN one Sunday last December, two girls in traditional Thai attire were sprinkling rose petals on the path leading to a traditional Central-style Thai home at a charming riverside compound. The cool breezes of the season lifted the scent of the flowers into the air at an hour preordained for its auspiciousness in regards to the start of a happily married life between the bride, Varaporn Viriyaprasart, and the groom, Thanadol Singhaseni.

“We always wanted to hold our wedding ceremony in accordance with Thai tradition and in a traditional Thai setting,” said the groom, beaming blissfully. “And, luckily, we have found this place! We just love the beautiful houses and the green scenery of the Bangsai Arts and Crafts Village.”

Indeed, the peaceful complex is a great venue for a wedding party that is both festive (great food and pomp) and meaningful (getting blessed by monks and showing respect for the couple’s parents). And the best aspect about the place is its setting amidst traditional Central, Northern, Northeastern and Southern Thai wooden homes erected on sturdy poles and lushly surrounded by greenery.

ห้องของเรือนไทยภาคกลางที่ตกแต่งสำหรับพิธีส่งตัว
The wedding chamber at a Central-style home.

Gracefully situated along the eastern bank of the Chao Phraya River in Ayutthaya province, the village is an offshoot of the Bangsai Arts and Crafts Centre, which was founded by Her Majesty Queen Sirikit. The shared goal of the village and centre is to preserve Thai lifestyles and wares as well as introduce them to the next generation.

“The place was constructed, back in 1995, by the Tourism Authority of Thailand to showcase the traditional architecture and way of life of Thai people in the four regions,” revealed its Assistant Manager Atchara Tianwutikan. This is a group of 25 Thai-style wooden houses based on the different architectures of each region and spread over 12 acres of a beautifully designed landscape. Artworks from the four different regions are kept in the house of the style they correspond to. Moreover, visitors can also get a glimpse of the lifestyle from the exhibit of Thai, old-style furniture and antiques as well as demonstrations of Thai folkloric games and the making of intricate handicrafts.

ภาพบน:
เจ้าบ่าวและเจ้าสาว
จุดเทียนบูชาพระพุทธรูป
Above:
The bride and groom
pay homage to the
Buddha image.

ภาพล่าง
พานสินสอดและ
อาหารคาวหวาน
ที่เตรียมสำหรับแห่
ไปในขบวนขันหมาก
Below:
Dowries and other
offerings to be carried in
the khan maak parade.

The big day began with an early morning religious rite in which the bridal couple offered alms to a group of Buddhist monks. The climax of that day was the Hae Khan Maak parade, a grand procession which started at a Northeastern house and led the groom to his bride who was waiting in a Central Region-style home – the base for the wedding ceremony. On the way, the procession passed more Thai homes and crossed a short bridge over a waterway. Accompanying the groom were female dancers making graceful hand gestures as well as male long-drum and cymbal players. There were also few dozens of family members and friends, most of whom decked out for the occasion in Thai silk shirts and dresses of cheerful colors like pink, purple, red and orange.

As Thanadol got closer to his destination, he came across a crowd standing in his way at intervals, holding either gold necklaces or gold belts across the path. But nothing could stand in the way of love – or gift money which the groom doled out in pink envelopes to

the obstructers that he met along the way. There was also lighthearted “negotiation” as to settle the amount of cash. He tapped on each necklace he encountered with one envelope of his seemingly endless supply, passing one duo at a time. At last, he was allowed to see his new wife.

In the ceremony, the bridal couple offered incense and candles before a Buddha image. Later, in the assembly of senior relatives, a handsome dowry and accompanying gifts were presented to the bride’s parents. Senior family members and relatives then took turns, one couple at a time, to bless the bride and groom by binding the sacred thread onto their wrist. The memorable session was wrapped up at the lustral water-pouring ceremony to bless the newlyweds.

Just after changing into new outfits to present themselves anew to the attendees at the wedding reception, the groom said: “Happily, the ceremony was just what we expected. It’s nice and beautiful. Our parents and elder guests loved it too.”

With all the sashaying of silk, the impressive setting of noble homes, the monks chanting in the holy language of Pali, the memorable lustral water pouring ceremony on happy bridal couple, and the aroma of Thai curries, this is an atmosphere that is timelessly Thai. And did we mention the classical Thai music wafting through the air?

According to Atchara, weddings here are properly planned and executed in line with the Thai tradition. The cost for a Thai wedding at the village starts at 45,000 baht which covers the venue rental, decoration and props, related activities and ceremonial wares, yet excluding catering services.

The complex, located about 75 kilometers north of and easily accessed from Bangkok, can comfortably accommodate 1,000 guests while its spacious compound may be used for functions of up to 6,000, plus ample parking space. Through word of mouth, the place has gained immense popularity as one among the Top Ten Thai-style homes for weddings in Thailand. It is on a par with Bangkok's four major homes of a similar kind – the Jim Thompson House, Suan Pakkard, the Siam Society and the M.R.Kukrit House.

Atchara revealed that the facilities had been open for public functions since 2003 in order to raise the much needed revenues to cover the ongoing expenses for its general maintenance. To date, more than 200 couples, Thai and foreign, have celebrated their wedding at the village. Besides wedding ceremonies, Bangsai Arts and Crafts Village opens its doors to

parties for corporate organisations celebrating New Year's and other occasions.

Normally, visitors to Bangsai Arts and Crafts Centre have to pay admission fee of 50 baht, but guests of a wedding ceremony are entitled to free admission as well as to take a ride around the centre and visit its many attractions – freshwater marine aquarium, Kuan Yin Shrine, arts and crafts workshop, elephant kraal – free of charge. It's also great to meander for the homes and art kept within them and well-kept grounds or browse through affordable handicrafts on sale. And performances of classical Thai dance, music and sword fighting, take place every Saturday at 4 p.m.

The party was over. Well-wishers started to leave. But the blissful smile on every face made us realize that the sweet memory of the wedding day at this enchanting venue would always be in everyone's heart. ☺

The Glass Craft & Bead Expo 2011

30 มี.ค.-3 เม.ย. 2554

South Point Hotel & Casino

ลาส เวกัส รัฐเนวาดา สหรัฐอเมริกา

งานที่จัดขึ้นเพื่อผู้สนใจศิลปะการเป่าแก้วและงานสแตนกลาสโดยเฉพาะ ในงานจะมีทั้งชั้นสอนหลากหลายเทคนิคหัตถกรรม โดยศิลปินชื่อดังมากมาย เปิดสอนให้กับทั้งมือใหม่และผู้ทำงานด้านนี้ แต่ต้องการเรียนรู้ทักษะใหม่ๆ รวมไปถึงการให้แนวทางความคิดสร้างสรรค์ในการผลิตผลงานโดยช่างฝีมือระดับศิลปิน ในงานยังมีการแสดงผลงานชิ้นเยี่ยมที่สร้างสรรค์ด้วยเทคนิคใหม่ๆ ละลานตา ชมรายละเอียดได้จากเว็บไซต์ www.glasscraftexpo.com/

March 30-April 3, 2011
South Point Hotel & Casino,
Las Vegas, Nevada, USA

The Glass Craft & Bead Expo is back with fascinating classes for you. Take a course on an intriguing topic – this is quite the popular thing to do at this regularly held fair. Learn new techniques while furthering ones you already have. The expo offers beginner-level stained-glass classes as well as advanced classes featuring the newest LCD lighting. The show floor will be packed with more than 120 exhibiting companies ready to show and explain the latest technology. Visit www.glasscraftexpo.com

CraftExpo

10-13 มีนาคม 2554

โรสฮิลล์ เรซคোর্ส โรสฮิลล์การ์เดิน
ซิดนีย์ ออสเตรเลีย

ตลาดนัดศิลปะสำหรับผู้ชื่นชอบงานหัตถศิลป์ สวรรค์นักช้อป ผู้หลงใหลสินค้าหัตถกรรมโอเดียนเก๋ไก๋ และมีมือดีเพราะมีให้เลือกซื้อเลือกชมมากมาย หรือจะลองหัดทำ หรือเพียงมาหาแรงบันดาลใจเพื่อกลับไปริเริ่มทำเอง CraftExpo รวบรวมงานหัตถศิลป์ หลากหลายสาขา มีทั้งการร้อยลูกปัด การปักผ้า การประทับลาย การเย็บบุ สมุดทำมือ และอื่นๆ ผู้เข้าชมจะได้ลองทำ พร้อมเรียนรู้เทคนิคใหม่ๆ และฟังคำแนะนำงานหัตถศิลป์สาขาที่สนใจ จากช่างศิลป์โดยตรง รวมทั้งยังมีงานสำเร็จรูป และวัสดุอุปกรณ์ ให้เลือกซื้อไปฝึกฝีมือที่บ้าน

เยี่ยมชมรายละเอียดเพิ่มเติมได้จากเว็บไซต์

www.thecraftexpo.com.au/Sydney2011

March 10-13, 2011

Rosehill Racecourse, Rosehill Gardens
Sydney, Australia

Get inspired at CraftExpo! Wander through a marketplace full of great ideas and inspiring designs. You'll find creative products you love – beading, stamping, quilting, knitting, painting, textile art making, scrapbooking and more. Chat with the experts and meet fellow artists who share your passion for crafts.

Learn something new in Make & Take classes and free seminars, which offer an abundance of knowledge and tips on your favorite crafts. Find new, easy ways to achieve eye-catching scrap layouts, get quilting ideas and discover fresh beading designs, stitching patterns and more.

Visit www.thecraftexpo.com.au/Sydney2011 for more information.

Global SACICT:
หัตถศิลป์ไทย
ทอประกาย
ในศตวรรษโลก

ชนก ลิมปิพิชัย
ผู้จัดการฝ่ายส่งเสริมการค้า
และบริการการขายของ ศ.ศ.ป.

Kanok Limbipichai,
Manager of SACICT's
Trade Promotion and
Business Development
Department.

และแล้ว ปี 2553 หรือ ค.ศ.2010 ก็ได้ปิดฉากลงไป ในขณะที่ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (ศ.ศ.ป.) ได้เตรียมการเปิดศักราชใหม่ในการส่งหัตถศิลป์ไทยไปครองใจชาวโลกด้วยกลยุทธ์การตลาดเชิงรุกตามโครงการ Global SACICT 2011 ที่ดำเนินงานมาตั้งแต่ต้นปีที่แล้วจนประสบความสำเร็จเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ในแต่ละขั้นตอน

วันนี้ ผลักดันหัตถศิลป์ต้นแบบซึ่งพัฒนาขึ้นตามวิสัยทัศน์อันเฉียบคมของ ดีไซน์เนอร์ชื่อดังของโลกชาวอิตาลี มร. มาสสิโม ชุกกี (Massimo Zucchi) กำลังทอประกายในตลาดโลกเป็นที่กล่าวขวัญของผู้คนทุกครั้งที่ไปปรากฏโฉมไม่ว่าจะเป็นการแสดงในเว็ด์โชว์หรือในงานแสดงสินค้านานาชาติใน 9 นครใหญ่ ทั้งเซี่ยงไฮ้ กวางโจว โตเกียว ปารีส ลอนดอน มิลาน ดูไบ โซล และเซินไน

มร. ชุกกี ได้ทุ่มเทพลังสร้างสรรค์ในการออกแบบที่มุ่งปรับโฉมการดีไซน์งานหัตถศิลป์ไทยโดยเน้นความเป็นสากลและประโยชน์การใช้สอยให้ตอบสนองไลฟ์สไตล์และรสนิยมของผู้บริโภคยุคใหม่ แต่ขณะเดียวกันก็ยังคงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ของไทยในทุกชิ้นงาน

“ผมเลือกนกยูงมาเป็นธีมหลักของชิ้นงานต้นแบบ เนื่องจากผมรู้สึกประทับใจในความสวยงามของเส้นสายที่หลากหลายซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ดีทั้งในชิ้นงานเครื่องประดับอัญมณี งานเซรามิก สิ่งทอและแม้แต่เครื่องจักสาน” มร. ชุกกี ดีไซน์เนอร์ผู้เคยออกแบบให้กับแบรนด์ดังระดับโลก อาทิ Bvlgari, Rolex, Bally, Chopard, Gucci, Hermes, Harry Winston เปิดเผยถึงที่มาของแรงบันดาลใจ

โປ้ะตะเกียง
A funky,
elongated
lampshade.

ในการดีไซน์ผลิตภัณฑ์ต้นแบบ เขาใช้วิธีตัดทอนเอาเฉพาะจุดเด่นของนกยูงมาใช้ เกิดเป็นรูปแบบที่ทันสมัยจนเรียกได้ว่านกยูงตัวนี้กำลังรำแพนอย่างงามสง่าอยู่ในตลาดโลกทีเดียว “สินค้าต้นแบบจากการดีไซน์ของ มร.ชุกก็ ได้รับการตอบรับอย่างดี ทุกครั้งที่เรานำไปเปิดตัวในงานแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ” ขนกลิมปิพิชัย ผู้จัดการฝ่ายส่งเสริมการค้าและบริหารการขาย ของศ.ศ.ป. เล่าให้ฟังด้วยความปลื้ม “นอกจากนี้เรายังได้รับคอมเมนต์ที่มีประโยชน์มากมายจากลูกค้า ซึ่งเราจะนำมาพัฒนาต่อยอดให้ตรงกับความต้องการของลูกค้ามากที่สุด”

คุณชนกชี้แจงเพิ่มเติมว่า โครงการ Global SACICT เป็นการดำเนินงานโดยใช้

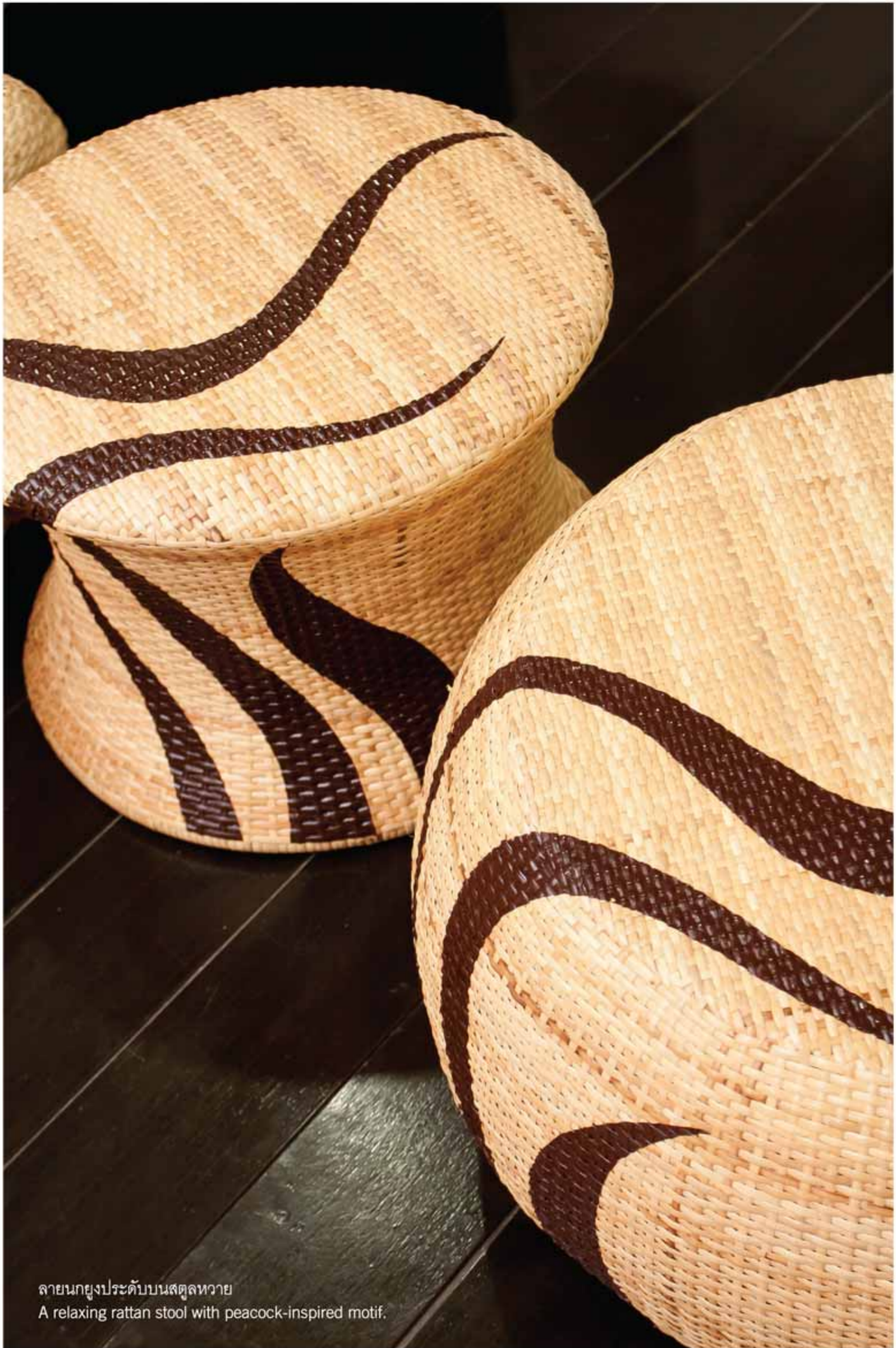
กลยุทธ์การตลาดสมัยใหม่นำการผลิตซึ่งหมายถึงกระบวนการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่จัดทำบนพื้นฐานของข้อมูลที่ได้รับจากการวิจัยทางการตลาดควบคู่กันไปกับการทดสอบตลาดเพื่อสร้างความมั่นใจว่ารูปแบบของสินค้าที่ออกแบบมานั้นจะได้รับการตอบรับอย่างดีจากลูกค้าก่อนลงมือผลิตจริง

สำหรับปี 2554 นี้ ศ.ศ.ป. จะยังคงมุ่งเน้นนำสินค้าตัวอย่างที่สร้างสรรค์ขึ้นเป็นชุดแรก และมีการปรับเปลี่ยนปรับวัสดุให้ตรงตามความต้องการของลูกค้าไปออกไรต์โชว์ในต่างประเทศต่อไปโดยเน้นเจาะกลุ่มตลาดเป้าหมาย “เราตั้งเป้าที่จะเจาะตลาดใหม่เพื่อขยายยอดขาย เพราะนั่นหมายถึงการสร้างงาน สร้างรายได้เพิ่มให้กับช่างหัตถศิลป์ของไทย”

คุณชนกกล่าวถึงข้อดีจากการใช้การตลาดนำการผลิตว่า “ช่างหัตถศิลป์ไทยมีฝีมือและทักษะสูงเป็นที่ยอมรับในตลาดโลก แต่ขาดการกระตุ้นในการออกแบบใหม่ๆ ที่ผ่านมา ช่างเหล่านี้มักจะผลิตชิ้นงานตามแบบที่เคยทำกันมาโดยไม่ได้มีการศึกษาความต้องการของตลาดใดๆ รูปแบบก็ออกมาคล้ายๆ กัน และไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลงมากนัก ทำให้มีสินค้าค้างสต็อกเป็นจำนวนมาก การศึกษาความต้องการของตลาดก่อนที่จะผลิต ทำให้ไม่ต้องผลิตในปริมาณมาก และไม่ต้องทิ้งเงินทุนไปจมไว้ นอกจากนี้ การมีดีไซน์เข้าไปช่วยพร้อมๆ กับการเน้นในเรื่องคุณภาพ จะทำให้งานหัตถศิลป์ไทยเป็นสินค้าที่ต้องการของตลาดโลกอย่างแน่นอน”

นอกจากนี้ ตามโครงการ Global SACICT ซึ่งได้เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่มีนาคมปีที่แล้ว ศ.ศ.ป. ได้คัดเลือก 7 ดีไซน์เนอร์รุ่นใหม่ไฟแรงมาร่วมกิจกรรมเวิร์คช็อปภายใต้การดูแลของ มร.ชุกก็ เพื่อเรียนรู้หลักการออกแบบโดยใช้การตลาดนำการผลิต ประกอบด้วย 3 อาจารย์สอนวิชาการออกแบบ ได้แก่ อ.นภกมล ชะนะ อ.ดาเรศ น้ำค้าง อ.สุภาวดี จัยสุขะ และ 4 นักออกแบบอิสระคือ ธนรัฐ ธีระวรวงส์ ฐาปนิก สุวรรณ จุฑามาศ คุณตระกูล และ อนุพล อยู่ยีน โดยได้มอบหมายให้ออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ เครื่องประดับเงินและทอง เซรามิก และเครื่องจักสานที่กำลังเข้าสู่กระบวนการผลิตเป็นสินค้าต้นแบบในโอกาสต่อไป

จากแนวทางที่วางไว้โดย มร.ชุกก็ ดีไซน์เนอร์มือทองของอิตาลี...จากพลังสร้างสรรค์ของ 7 ดีไซน์เนอร์หนุ่มสาวดาวรุ่งของประเทศ ทำให้เราเชื่อได้ว่าอีกไม่ช้าหัตถศิลป์ไทยจะทอประกายโดดเด่นบนเวทีของเวทีโลกตามวัตถุประสงค์ของโครงการ Global SACICT ทุกประการ ☺

ลายนกยูงประดับบนสตูลหวาย
A relaxing rattan stool with peacock-inspired motif.

SACICT Goes Global: Road Shows Dazzle the World

ลวดลายแห่งนกยูง
ในรูปโฉมเดียว
บนหลากหลายของใช้
Fabulous accessories
inspired by the peacock.

JUST AS THE CURTAIN FELL on 2010, the SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (SACICT) readily unveiled a selection of unique prototype designs of Thai products on the international stage, marking a successful start of its campaign to capture the global attention for these innovative creations.

Guided by the inspired vision and expertise of Italian design guru Massimo Zucchi, the campaign “Global SACICT 2011” had achieved an important milestone when the world was granted its first look at a special selection of Thai jewelry and craftwork based on the designer’s prototype creations.

His goal was to create designs that suited the modern, universal lifestyle functions while maintaining a Thai touch. The designer chose the peacock as his inspiration because “this bird shows a variety of beautiful patterns that can be reflected in jewelry, ceramics, hand-woven textiles and wickerwork.”

And indeed, how this peacock has taken wing! Spectators were thrilled to behold the innovative and bold selection of products wherever they were displayed – in road shows and international trade events which took place in 9 major international cities including Shanghai, Guangzhou, Tokyo, Paris, London, Milan, Dubai Seoul and Chennai. At home the products were displayed at the BIF & BIH 2010 shows as well as the Bangkok Gems and Jewelry Fair 2010.

กระเป๋าทรงเก๋ (บน)
และผ้าเช็ดปากลายสวย (ล่าง)
Chic carry-all (above)
and decorated kerchief (below).

“Our prototypes received a warm welcome from global buyers. We also received additional positive comments from would-be customers worldwide. We will adjust and improve the products to best meet customers’ requirements,” revealed Kanok Limbipichai, manager of SACICT’s Trade Promotion and Business Development Department. He explained further: “The concept behind Global SACICT is to employ modern marketing techniques to boost production by conducting a design process and making use of market research and market testing. By developing Thai handicrafts under the SACICT brand name to effectively respond to customers’ prevailing tastes, we can guarantee good returns on investment.”

And in the coming months, the Global SACICT campaign will continue in target markets, with more road shows featuring improved prototypes. “Some customers are discussing about adjusting the size of the products or using different materials. The aim of our project is to generate purchase orders from abroad, which in turn will create work for local craftspeople,” Mr Kanok added.

Citing the advantage of having a market-led-marketing strategy, Mr Kanok explained: “Thai craftsmen are known for their excellent skills but are not as keen on creating innovative designs. Most craftspeople are familiar with the production orientation by producing the same traditional products without researching the changing needs of the market. As a result there is an oversupply of lookalike handicrafts.

ชุดน้ำชาทรงเท่
Tea time with an edge.

หมอนอิงลายนกยูงและดอกไม้
Plush pillows with peacock and flora motifs.

“The customer-oriented approach helps save production costs,” continued Mr Kanok. “By coming up with new and trendy designs and promoting standardized manufacturing processes, Thai handicrafts will certainly be sought after by international buyers.”

Begun last March, the Global SACICT project involves Thai designers working on marketing-led strategies to propel Thai handicrafts on the global stage. Seven upcoming local designers were chosen to participate in a workshop supervised by Mr Zucchi. The group comprises design lecturers Noppakamol Chana, Dares Namkang and Supawadee Juisuka, and independent designers Tanarat Thiraworawong, Thapanick Suwan, Jutamas Koontrakul and Anupol Yooyuen.

These 7 Thai designers, who are acclaimed in their fields of expertise, are currently working on prototype designs which will be used in the creation of garments and home textiles, gold and silver jewelry, ceramics and wickerwork – all made by SACICT craftsmen as a labour of love.

With the vision of Mr Zucchi as a guiding light and the unique creative artistry of the 7 Thai designers, Global SACICT is all set to garner more international accolades as the year unfolds. ❀

D.I.Y.

บุหงาหัวใจบอกความนัย Potpourri Sachet with Sweet Message from the Heart

เดือนกุมภาพันธ์ได้เวียนมาถึงอีกครั้ง พร้อมกับกลิ่นอายของความรักที่อบอวลไปทุกหนแห่งยามที่หนุ่มๆ สาวๆ เตรียมพากันไปฉลองวันแห่งความรักในเทศกาลวาเลนไทน์ ใครที่กำลังมองหาของขวัญแทนใจและอยากได้สิ่งพิเศษกว่าช็อกโกแลตหรือดอกไม้ ก็มาลองทำบุหงาหัวใจเป็นสื่อแสดงความรู้สึกสักครั้ง ความสวยงามและความหอมอันคงทนของบุหงาสื่อความรักอันไม่เสื่อมคลายของผู้ให้และผู้รับได้เป็นอย่างดี และยังมีคามหมายเพราะเป็นหัตถ์ศิลป์ชิ้นเก๋ที่คุณลงมือทำเองกับมือ เมื่อเป็นเช่นนี้ จะรอช้าอยู่ทำไมไปหาวัสดุอุปกรณ์แล้วลงมือทำกันเลยดีกว่า

Love fills the air this month as people worldwide celebrate Valentine's Day. And if you can't think of anything other than chocolates and flowers to buy for your loved one on the day, don't fret; here's a chic and simple way to say "I love you" that is inexpensive yet most meaningful.

A lovely heart-shaped potpourri sachet can easily carry sweet message from heart to heart. While a bouquet lasts a few days, a potpourri sachet retains its aromatic appeal for weeks. Above all, it reflects the timelessness of a homemade gift of love.

วัสดุอุปกรณ์

- เทปตะขาบ เทปลูกไม้ ผ้าโปร่ง ดอกกุหลาบจิวทำจากริบบิ้น ทั้งหมดเลือกโทนสีให้เข้ากัน หรือโทนตัดกันตามชอบ
- บุหงารำไปกลิ่นที่ชอบ
- ด้ายทอง ลวดเบอร์ 22 (ยาว 12 นิ้ว) กรรไกร กาวปืน

To get started you'll need:

- Lace tape, decorative lace tape, a swathe of mesh/lace, small ribbon roses and ribbon (in contrasting or harmonious color themes).
- Potpourri of fragrant dried flowers of your choice.
- Golden string, metallic wire No. 22 (cut wire length about 12 inches), scissors, glue gun

วิธีทำ / Directions:

1. พับลวดงอเข้าหากัน ตัดส่วนบนเป็นรูปหัวใจ ม้วนปลายลวดทั้ง 2 ล็อคไว้
Bend the wire in half so that it is about six inches long. Bend the wire down from the top to make a heart shape and twist the ends around each other a few times to lock.
2. ตัดผ้าโปร่ง เป็นรูปหัวใจ 2 ชิ้น วัดดูให้กว้างกว่าลวดตัดรูปหัวใจเล็กน้อย
Cut two pieces of mesh/lace a little bit wider than the heart-shape wire.
3. ทากาวบนลวด ติดผ้าโปร่งชิ้นหนึ่งลงไป
Apply glue to one side of the heart and place onto it a piece of the mesh/lace.
4. ทากาวบนลวดอีกด้าน ติดผ้าโปร่งอีกชิ้นประกบทำเป็นกระเป๋า
โดยเว้นช่องไว้สำหรับใส่บุหงารำไป
Apply glue to the other side of the wire and place the other piece of mesh/lace to it in order to form a pouch, leaving one part open so that potpourri can be stuffed in.
5. ใส่บุหงารำไปลงในช่องที่เว้นไว้จนเต็มกระเป๋า แล้วติดกาวบนลวดปิดช่อง
ตัดเศษผ้าที่เกินออกให้พอดีรูปหัวใจ
Slowly and delicately stuff potpourri into the heart-shaped pouch and seal down the opening section with glue. Cut away the excess mesh/lace, leaving it in a perfect heart shape.
6. ทากาวตรงรอยลวด ปิดเทปลูกไม้รอบรูปหัวใจทั้ง 2 ด้าน ขณะปิดลูกไม้ด้านที่ 2
ตัดริบบิ้นความยาวพอประมาณแล้วพับทบติดตรงหัวมุมหัวใจก่อนติดลูกไม้ต่อ
จนครบวง เพื่อทำเป็นที่แขวน
Apply glue along the heart-shaped wire on one side and place lace tape around for decoration. Do the same thing on the other side but add in a folded ribbon to hang the sachet.
7. ทากาว ติดเทปตะขาบตรงรอยตะเข็บของลูกไม้ของด้านหน้าของบุหงาหัวใจ
เพื่อซ่อนรอยตะเข็บ
Apply glue along the wire on one side of the pouch and seal the decorative lace tape to conceal the seam.
8. ทำโบว์ด้วยริบบิ้นต่างแบบ ขนาดใหญ่ 1 อัน และขนาดเล็ก 1 อัน ทากาวติดโบว์ใหญ่
บนมุมหัวใจบน และติดโบว์เล็กที่มุมล่าง ใ้ด้ายทองรัดริบบิ้นเพื่อทำโบว์
Make different bows from the ribbon, one big and one small. Glue the big one on the top of the heart and the small one at pointed end. Tie with gold string to make bows.
9. ทากาว ติดดอกไม้เล็กบนโบว์ชิ้นบนและล่าง แล้วจัดโบว์ให้สวยงาม เพียงเท่านี้
ก็จะได้บุหงาหัวใจไว้มอบให้คนพิเศษหรือเพื่อนๆ หรือจะทำได้ใช้เองสำหรับแขวน
ในตู้เสื้อผ้า หรือห้องน้ำ หรือใส่ตามลิ้นชักที่ต้องการสร้างความสดชื่นก็ได้
Glue a small fabric flower on each bow as a final touch. Adjust your bows. And there you have it – a heart-shaped potpourri sachet to give as special gift. The sachets can be placed in a wardrobe, the bathroom, or anywhere you'd like, for a refreshing scent.

สานิตโดย จันทรหอม ชนาภาวิโรจน์
 แผนกศิลปประดิษฐ์
 ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพ บางไทรฯ

Demonstrated by Chanhom Chanaphawrot
 Decorative Arts Department
 Bangsai Arts and Crafts Centre

หัตถกรรมไทยไปอวดโฉมเตรียมรุกตลาด ในภูมิภาคเอเชีย และยุโรป

จากบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) ระหว่างศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (ศ.ศ.ป.) และกรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ ในการปฏิบัติงานด้านการส่งเสริมและขยายตลาดทั้งในและต่างประเทศ ทำให้ผลิตภัณฑ์ศิลปหัตถกรรมของศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศได้เข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของงาน Thailand Trade Exhibition 2011 ไปอวดโฉมทั่วภูมิภาคเอเชียและยุโรป

นายบุญญพันธ์ แร่งขำ ผู้อำนวยการ ศ.ศ.ป. ได้นำคณะผู้ประกอบการและสมาชิก ศ.ศ.ป. ร่วมเดินทางไปจัดกิจกรรมการแสดงผลและจำหน่ายสินค้าภายในงานที่จัดขึ้น ณ นครเวียงจันทน์ ประเทศลาว เป็นแห่งแรกของปีเมื่อปลายเดือนมกราคมที่ผ่านมา โดยมีกำหนดการจัดงานครั้งต่อไป ดังนี้

กรุงพนมเปญ ประเทศกัมพูชา ระหว่างวันที่ 17-20 ก.พ. 54
กรุงสิงคโปร์ ประเทศสิงคโปร์ ระหว่างวันที่ 23-27 มี.ค. 54
กรุงวอร์ซอว์ ประเทศโปแลนด์ ระหว่างวันที่ 26-28 พ.ค. 54
กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย ระหว่างวันที่ 16-19 มิ.ย. 54
นครโฮจิมินห์ ประเทศเวียดนาม ระหว่างวันที่ 4-7 ส.ค. 54
กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย ระหว่างวันที่ 5-7 ส.ค. 54
นครมุมไบ ประเทศอินเดีย ระหว่างวันที่ 25-28 ส.ค. 54

Thai Crafts Charm the World

In line with their MOU, the Ministry of Commerce's Department of Export Promotion and the SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (SACICT) continue to jointly promote and expand markets for Thai handicrafts. As part of the Thailand Trade Exhibition 2011, a host of fine crafts from the SUPPORT centres nationwide are being taken on a road show around Asia, and extending to Europe.

The first stop was in Vientiane, Laos, where SACICT CEO Mr. Kunyaphan Raengkhum led the group's members and Thai producers to participate in the exhibition from January 26 to 30. The show itinerary is as follows:

Phnom Penh, Cambodia – February 17 to 20
Singapore – March 23 to 27
Warsaw, Poland – May 26 to 28
Jakarta, Indonesia – June 16 to 19
Ho Chi Minh City, Vietnam – August 4 to 7
Kuala Lumpur, Malaysia – August 5 to 7
Mumbai, India – August 25 to 28

ศ.ศ.ป. ร่วมแสดงศักยภาพผลิตภัณฑ์ ศิลปาชีพที่เซินเจิ้น

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (ศ.ศ.ป.)
 ตอบรับคำเชิญจากบริษัท Giyen Import & Export
 (Shanghai) Co., Ltd (จีเหยน) บริษัทค้าปลีกรายใหญ่
 ของสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งบริหารเครือข่ายธุรกิจ
 ในรูปแบบห้างสรรพสินค้าสำคัญ และเข้าร่วมงาน
 China (Shenzhen) International Toys & Gifts Fair
 ซึ่งจัดขึ้น ณ Shenzhen Convention & Exhibition Center
 ในนครเซินเจิ้น สาธารณรัฐประชาชนจีนระหว่างวันที่ 21-24
 ตุลาคม 2553 โดยมีผู้ให้ความสนใจเข้าชมงานเป็นจำนวนมาก
 ในโอกาสนี้ บริษัทจีเหยนยังได้สั่งซื้อผลิตภัณฑ์
 ศิลปหัตถกรรมไทยภายใต้คอนเซ็ปต์ Thai Life จาก ศ.ศ.ป.
 กว่า 20 รายการแบบเดียวกับที่ได้นำไปใช้ตกแต่งคูหา
 Thai Life Pavilion สถาปัตยกรรมรูปแบบศาลาไทย
 อันเป็นสัญลักษณ์ที่มีความงดงามสอดคล้องกับพาววิลเลียนไทย
 ในงาน World Expo 2010 ซึ่งมีการจัดแสดงอยู่ที่นครเซี่ยงไฮ้
 ในช่วงเวลาดังกล่าว

นอกเหนือจากการจัดแสดงสินค้าไทยแล้ว
 ภายในพาววิลเลียนไทยยังมีการจัดการแสดงเผยแพร่
 ศิลปวัฒนธรรม เช่น การแสดงรำไทย สลับกับการแสดง
 ดนตรีไทย เป็นที่ประทับใจของบรรดาชาวจีนและ
 ชาวต่างชาติที่เข้าเยี่ยมชมงานอย่างคับคั่ง

Thai Handicrafts Dazzle Chinese Buyers in Shenzhen

At the invitation of Giyen Import & Export Co Ltd, a major retailer operating a popular department store chain in China, SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (SACICT) brought handicrafts of its members to exhibit at the China (Shenzhen) International Toys & Gifts Fair. The exciting event took place at the Shenzhen Convention and Exhibition Centre last October.

Giyen also placed orders for fine Thai crafts under the "Thai Life" concept, similar to those featured at the Thai Life Pavilion at the fair. Like the Thai Pavilion at the World Expo 2010, being held concurrently in Shanghai, this Thai Life Pavilion offered visitors a glimpse of Thai lifestyles and artistry. Thai classical dances and music were also presented daily, and the reception for both the products and performances was truly sensational.

โครงการ Global SACICT เดินหน้าเต็มสปีด

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (ศ.ศ.ป.) ดำเนินงานศึกษาข้อมูลตลาด การวิเคราะห์ศักยภาพองค์กร การกำหนดแบรนด์โมเดล เพื่อพัฒนาสินค้าหัตถกรรมอย่างต่อเนื่องให้ตรงกับความต้องการของตลาดตามโครงการ Global SACICT โดยในปีที่ผ่านมา จัดคณะเดินทางไปศึกษาดูงานและเชื่อมโยงโอกาสทางธุรกิจ ในหลายประเทศ ทั้งการเยี่ยมชมงานแสดงสินค้าของตกแต่งบ้าน Maison et Objet 2010 ในฝรั่งเศส รวมถึงการศึกษาดูงานในภูมิภาคเอเชีย

ทั้งนี้ ผู้อำนวยการ ศ.ศ.ป. นายบุญญพันธ์ แร่งขำ ได้นำคณะทำงานโครงการฯ เดินทางไปศึกษาดูงาน ณ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น ระหว่างวันที่ 21-24 พฤศจิกายน 2553 และไปศึกษาดูงานต่อ ณ นครเชียงใหม่ ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ระหว่างวันที่ 6-9 ธันวาคม 2553 โดยเน้นสินค้าประเภทเครื่องตกแต่งบ้าน และการตกแต่งภายใน รวมไปถึงสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับ

Global SACICT Goes at Full Speed

The SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (SACICT) was in high gear to push Thai handicrafts into global markets through its Global SACICT project all through last year. The project focuses on marketing research and organizational analysis, in order to designate brand models to produce the merchandise to best meet global market demands.

Led by CEO Mr. Kunyaphan Raengkhum, the SACICT team studied global trends and trade opportunities at many international trade fairs, such as Maison et Objet 2010 in France and those in Asian countries.

The SACICT mission attended trade shows in Tokyo, Japan, from November 21 to 24 and in Shanghai, China, from December 6 to 9. The team concentrated on jewelry and home décor, aiming to achieve greater international recognition for Thai crafts.

หัวข้อ: มรดกแห่งประณีตศิลป์

เรื่อง ภัทร ค่านอุตรา ภาพ วริศ ภู่อสุจริต

พระครูฤๅษี
Phra Guru Rishi mask

โขนนับเป็นนาฏศิลป์ชั้นสูงแห่งราชสำนักของไทย ความนิยมโขนในอดีตยังทำให้เกิดสำนวน "สวมหัวโขน" เวลาต้องการสื่อถึงการที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งต้องเข้ารับตำแหน่งสำคัญและสวมบทบาทต่างสถานะ แต่สำหรับนักแสดงโขนแล้ว หัวโขนหมายถึงศรัทธาที่เชื่อว่ามีความศักดิ์สิทธิ์ ใช้ครอบศีรษะเพื่อเป็นสัญลักษณ์ของการได้รับการอนุญาตให้เข้าไปสู่ภาวะของการเป็นตัวละครนั้นๆ ช่วงเวลาที่นักแสดงชายที่ได้รับมอบหัวโขนจากครูให้สวมใส่เป็นช่วงเวลาของการเปลี่ยนแปลง ซึ่งมีใช้เฉพาะเพียงทางกายภาพจากคนธรรมดาไปเป็นตัวละครในตำนานเทพปกรณัมเท่านั้น แต่ยังเปลี่ยนภาวะของจิตวิญญาณจากจิตหนึ่งไปสู่อีกจิตหนึ่งด้วย

หอนิทรรศการหัวโขน แหล่งเรียนรู้มรดกศิลปะของชาติ
The spacious newly-opened Khon Mask Gallery holds many treasures.

ชนบทที่ติดมากับหัวโขนมิได้จำกัดเพียงแค่บทบาทตัวละคร ทว่ายังรวมถึงมรดกทางวัฒนธรรมที่ตกทอดกันมานับหลายร้อยปี

โขนซึ่งเน้นการนำเสนอเรื่องราวจาก “รามเกียรติ์” วรรณคดีสำคัญของไทย เป็นการแสดงที่ผสมผสานศิลปะชั้นสูงหลากหลายแขนง การสร้างหัวโขนจัดเป็นงานประณีตศิลป์และหัตถศิลป์ชั้นสูง เสื้อผ้าอาภรณ์มีการประดิษฐ์และปักตกแต่งลวดลายอย่างวิจิตร อุปรกรณ์ประกอบจากทั้งดงามอลังการ นับเป็นงานทัศนศิลป์ชั้นเอก เพลงหน้าพาทย์ที่บรรเลงประกอบถือเป็นงานคีตศิลป์ที่ศักดิ์สิทธิ์ บทพากย์เจรจาที่มาจากกา

จรตของวรรณศิลป์ระดับครูเหนืออื่นใด นักแสดงโขนยังต้องเป็นผู้ที่ผ่านการคัดสรร และการฝึกซ้อมมาเป็นอย่างดี โดยตัวเอกก็เลือกเฉพาะผู้ที่มีความสามารถเป็นเลิศเท่านั้น การดูโขนจึงเปรียบได้กับการได้ดูศิลปะชั้นสูงหลากหลายแขนงของไทยมารวมกันในที่เดียวกัน

ด้วยความตระหนักถึงความสำคัญของศิลปะแขนงนี้ ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (ศ.ศ.ป.) จึงได้นำชุดหัวโขนที่อยู่ในครอบครองกว่า 60 หัว มาจัดแสดงในนิทรรศการถาวรภายใต้ชื่อ “หัวโขน อมตะศิลป์แผ่นดินสยาม” ณ บริเวณโถงกลาง ชั้น 2 ของอาคาร

พระมิ่งมงคล ซึ่งเป็นสำนักงานของ ศ.ศ.ป. ที่อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ภายในบริเวณจัดแสดงที่เปิดโล่ง มีหัวโขนสำคัญ 4 หัววางในตำแหน่งที่เป็นศูนย์กลาง ทั้งพระอิศวร พระราม ทศกัณฐ์ และหนุมาน ซึ่งถือได้ว่าเป็นตัวแทนของหัวโขน 4 ประเภท อันได้แก่ เทพ พระ ยักษ์ และลิง ตามลำดับ โดยรายล้อมไว้ด้วยกลุ่มหัวโขนที่จัดวางตามหลักเดียวกัน

“เรียกได้ว่าเป็นครั้งแรกที่มีการจัดแสดงหัวโขนจำนวนมากขนาดนี้ ให้สาธารณชนได้ชม ด้วยจำนวนและความหลากหลายของสิ่งที่แสดงในนิทรรศการจะทำให้ผู้ชมสามารถเรียนรู้

เกี่ยวกับศิลปะแขนงต่างๆ ของไทยได้
ภายในจุดๆ เดียว" อาจารย์ปราสาท
ทองอร่าม นักพากย์โขนอาวุโสและ
ข้าราชการเกษียณของสำนักการสังคีต
กรมศิลปากรให้ความเห็นระหว่างที่มา
ร่วมพิธีเปิดนิทรรศการในฐานะวิทยากร
เพื่อให้ความรู้เรื่องการแสดงโขนและ
หัวโขนเมื่อต้นเดือนมกราคมที่ผ่านมา
ศิลปินอาวุโสท่านนี้ยังเสริมอีกว่า
รายละเอียดของหัวโขนจะบ่งบอกสถานะ
ของตัวละครนั้นๆ หลายประการ
ไม่ว่าจะเป็นภูมิหลังของครอบครัว
วงศ์วาน สถานะทางสังคม ยศตำแหน่ง
ความสามารถ และเหตุการณ์สำคัญ
ที่เกิดขึ้น เราจึงสามารถศึกษาเรื่องราว

ในมหากาพย์รามเกียรติ์จากนิทรรศการนี้
ได้เกือบครบสมบูรณ์ หัวโขนเหล่านี้ยัง
เป็นอุปกรณ์ทางการศึกษาชั้นดีสำหรับ
วิทยาการความรู้ต่างๆ ที่ใกล้สูญหาย
เป็นแหล่งศึกษาขนบของเครื่องทรงศิระษะ
และเครื่องสวมศิระษะของราชสำนักและ
ขุนนางในอดีต รวมทั้งชื่อของสีโบราณ
ที่อิงมาจากชื่อพืชพรรณไม้ที่แทบไม่มีใคร
รู้จักอีกแล้ว
อาจารย์ โสภณ บัวชาติ ผู้ออกแบบ
และประดิษฐ์หัวโขนจากศูนย์ศิลปาชีพ
บางไทรฯ ได้สร้างสรรค์ทุกชิ้นงานขึ้น
ด้วยความเคารพในขนบประเพณี
การสร้างหัวโขนของไทย โดยรักษา
องค์ประกอบสำคัญอย่างครบถ้วน และ

1. พระอิศวร
Phra Ishvara
2. พระราม
Phra Rama
3. ทศกัณฐ์
Tosakan (Ravana)
4. วิรุณจำบัง
Viruncambang
5. มาริศ
Marisha
6. นิลเกสร
Nilakesara

ยังรักษาขั้นตอนการผลิตแบบโบราณ ครบทั้งหกขั้นตอนตั้งแต่การขึ้นรูป การปั้นหน้าโขน การกระแหงระกิดติดลาย การปิดทองคำเปลว การเขียนหน้า และการประดับตกแต่งลวดลายเพิ่มเติม และด้วยความเป็นศิลปินร่วมสมัย อาจารย์โสภณจึงอดไม่ได้ที่จะใส่ความคิดสร้างสรรค์ตามจินตนาการของตนเข้าไป ด้วย แต่ก็เป็นไปตามกรอบและไม่ขัดต่อ ขนบโบราณ หัวโขนของอาจารย์โสภณ จึงแตกต่างจากที่เคยเห็นๆ กันอยู่บ้าง และมีจุดเด่นอันเป็นเอกลักษณ์การใส่ องค์ประกอบทางกายวิภาคทางใบหน้า ให้ดูสมจริงขึ้น เช่นจมูกจะมีสัดส่วน โค้งมน ใบหน้าเรียวสวย ไม่เรียบแบน เมื่อนำมาจัดแสดงพร้อมการจัดแสงเงา จะดูสวยงาม เหมาะสำหรับการชม ทางสายตาระยะใกล้

“ผมชอบประยุกต์ดัดแปลงของ ง่ายๆ โกล้ดตัวมาใช้เป็นวัตถุดิบในการทำงานช่างโบราณ ตอนนั้นผมก็กำลังวิจัย ในการเอาหญ้าแฝกมาใช้ทำหัวโขน” ศิลปินรุ่นใหญ่กล่าวอย่างภาคภูมิใจ

คุณกุลรัศม์ ปัทมสูตร ผู้จัดการ ฝ่ายวิชาการของ ศ.ศ.ป. เปิดเผยว่า นิทรรศการถาวรนี้เกิดขึ้นตามโครงการ ที่มุ่งส่งเสริมและเผยแพร่ความสำคัญของ ศิลปะโขนที่ได้มีการเตรียมการอย่างดี มากกว่าสี่เดือน ในโอกาสเดียวกันนี้ ยังจะมีการจัดพิมพ์หนังสือที่ว่าด้วย หัวโขนและสุนทรียศาสตร์ของโขนเป็น สองภาษาทั้งไทยและอังกฤษตามมา เพื่อให้เป็นแหล่งรวบรวมองค์ความรู้อีกด้วย

“หัวโขนเหล่านี้เป็นสมบัติของ ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ ที่ได้จัดทำ และสะสมมานานหลายปี การนำมาจัดแสดงให้ประชาชนได้ชม นับเป็นการเพิ่มคุณค่าของผลงาน หากเป็นไปได้ ทางศูนย์ฯ ยังมีโครงการ ที่จะจัดทำหัวโขนเพิ่มขึ้นอีกในอนาคต โดยเฉพาะกลุ่มหัวโขนของตัวละคร ที่อยู่ในกองทัพลิง และยังวางแผน กิจกรรมพิเศษโดยการนำหัวโขน ไปจัดนิทรรศการนอกสถานที่อีกด้วย” คุณกุลรัศม์กล่าว

หลายๆ คนได้มีโอกาสสัมผัสเสน่ห์ อันล้ำลึกของนาฏศิลป์ไทยที่เรียกว่า

“โขน” นี้ในพิธีเปิดนิทรรศการ ซึ่งได้รับเกียรติจาก ฯพณฯ องคมนตรี นายธนาธิกร ทรัพย์วิเชียร ประธาน ที่ปรึกษาพิเศษ ศ.ศ.ป. เป็นประธาน พร้อมด้วยผู้อำนวยการ ศ.ศ.ป. นายบุญญพันธ์ แร่งขำ ในวันนั้นศิลปิน รุ่นเยาว์จากวิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี ต่างสวมบทบาทที่ได้รับการฝึกฝนมาเป็นอย่างดี นำเสนอการแสดงโขนรามเกียรติ์ ชุด “ถวายเป็นพร-ยกกระบ” เป็นที่น่าประทับใจอย่างยิ่ง

แม้วันนี้จะไม่มีการแสดงอันงดงาม ของคณะโขน แต่ผู้ไปเยี่ยมเยือน ศ.ศ.ป. ยังจะพบกับสุนทรียะและความรู้ จากนิทรรศการหัวโขนที่เปิดให้ชมฟรี ทุกวัน ตั้งแต่ 8.00 น. ถึง 17.00 น. โดยใกล้ๆ กันยังมี นิทรรศการ “ครุศิลป์ ของแผ่นดิน” จัดแสดงงานหัตถศิลป์ ขึ้นเอกจากครูช่างศิลป์และสล่า 18 ท่าน ที่เป็นตัวแทนของหัตถศิลป์หลากหลาย ของประเทศ ทั้งการแกะสลักไม้ การแกะ ตัวหนัง งานช่างเงินและช่างทอง ฯลฯ ทั้งสองนิทรรศการที่อยู่คู่กันจะให้ภาพ เทียบเคียงมรดกศิลป์ของแผ่นดิน สองกลุ่มหลัก คือกลุ่มศิลปะราชสำนัก ชั้นสูง และศิลปะจากช่างชาวบ้าน ได้เป็นอย่างดี ☺

อาจารย์ปราสาท ทองอร่าม
Ajarn Prasart Thong-aram

ฯพณฯ องคมนตรี นายธนาธิกร ทรัพย์วิเชียร ให้เกียรติเป็นประธานเปิดงานแสดง นิทรรศการหัวโขน

Seen at the opening ceremony of the Khon Mask Gallery are (front row from left) Gen. Teinsak Palayanon, H.E. Privy Councilor Tanin Kraivixien officiates at the opening ceremony of the Khon Mask Gallery.

Unmasking a Splendid Theatrical Art Tradition

Words **Pattara Danutra** Photography **Varis Kusujarit**

KHON, Thailand's masked drama, has always been celebrated as the Kingdom's foremost theatrical art tradition. Yet most Thais recognize the term "khon" from the metaphorical expression "suam hua khon", which means assuming noble status and being thus expected to perform one's specific role accordingly – similar to the western expression of "wearing a different hat".

For any khon performer, this sacred headgear can conceal one's persona while bringing alive the dramatic character he is interpreting. Once a mask fully covers the performer's head, and often the face too, it marks not only theatrical physical transformation but also one's spiritual elevation. This headdress offers a chance for the wearer, who is always male, to turn himself into a hero, villain or demigod.

Through the centuries, khon headgear has carried with it not only the spirit of each character but also the cultural legacy from our forefathers.

The various episodes from the Ramayana epic are popular themes for khon theatre – the creative convergence of several artistic disciplines. The elaborate headgear is made using skills in drawing, moulding, sculpting, painting and gilding decoration. Costumes and props require, in addition to painting and gilding, great sewing and embroidery skills. There is also a traditional touch in the sacred and sophisticated musical

accompaniment for the drama. Its lyrical and narrative sections were penned by master composers. Above all, behind all of this are a lot of patience and years of strenuous training, especially among the leading cast members who have to be very adept dancers. For viewers, khon offers a taste of well-integrated classical Thai arts.

In view of the significance of this art form, the SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand has compiled a rare and extensive collection of khon masks, and put on display to propagate knowledge about this age-old performing art among the public. The exciting permanent exhibition of some 60 exquisite works titled “Hua Khon Amata Silp Phaendin Siam” (The Timeless Art of Khon Masks of Siam) is housed on the second floor gallery of Phra Mingmangala Building, in its headquarters in Bangsai, Ayutthaya province.

Gracing the epicentre in the open space of rectangular-shaped gallery are the exquisite headgears of four principle characters:

Phra Ishavara (God Shiva), Phra Rama, Dashakantha (Totsakan or Ravana) and Hanuman, representing four categories of khon masks: god, man, demon, and monkey. In each of the surrounding sections, there are more masks from these four groups on display.

“This is the first time so many khon masks have been on public display,” says Prasart Thong-aram, a senior khon narrator and a retired artist from the Dramatic Arts Division of the Ministry of Culture’s Fine Arts Department. He was invited to lecture on khon mask making and performing art at the exhibition’s opening day early in January. A brief khon performance was staged as well. “From this extensive collection, the viewers can learn a lot about this centuries-old Thai performing art at a single spot,” he adds.

According to this veteran dramatist, the details of each mask signify many things about its character, such as its family background, social status, military rank, calibre and even important

personal incidents. We can therefore make use of this exhibition as the source of information concerning the Ramakien, the Thai version of the Ramayana.

The masks’ designs bring to mind the lavish palatial courts filled with royals and aristocrats from centuries ago. The signature golden spire rising above the khon headdress varies in style, depending on the status of the wearer. Moreover, the exhibition warrants the need to preserve the waning traditions related to this artistic discipline, for example, the names of certain colours as they derive from plants, which are no longer widely used in khon mask-making.

The maker-designer of this SACICT collection is Sophon Bouchati, a master craftsman from the Thai Khon Making Department of the Bangsai Arts and Crafts Centre. With respects for the traditions, Ajarn Sophon strictly follows the six stages – moulding, face sculpting, motif patterning, gold gilding, drawing and final-touch decoration.

การแสดงโขนเพิ่มสีสันในพิธีเปิด
A khon performance highlights the opening ceremony.

อาจารย์โสภณ บัวชาติ
ผู้ประดิษฐ์หัวโขนที่จัดแสดง
Ajarn Sophon Bouchati,
creator of the mask
collection on exhibit.

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ
 59 หมู่ 4 ต.ช้างใหญ่ อ.บางไทร จ.พระนครศรีอยุธยา
 The SUPPORT Arts and Crafts International Centre
 of Thailand (SACICT)
 59 Moo 4, Chang-Yai Sub-District, Bangsai,
 Ayutthaya Province, Thailand
 โทร./Tel. +66(0) 35 367 054-9
 เว็บไซต์/Website: www.sacict.net
 เปิดให้เข้าชมทุกวัน 09.00-17.00 น.

Nonetheless, as a contemporary artist, this senior alumni of Silpakorn University usually adds into the works his personal interpretation. As a result, the displayed items are slightly different from those generally worn by khon performers. One distinctive feature is the more realistic anatomy of the facial structure and contour. In short, Sophon aims for his masks to achieve perfect visual aesthetics.

"I like applying simple objects into the making of traditional crafts. Now, I'm researching on the use of vetiver grass as a main material," proudly says Sophon, who has spent many years experimenting khon masks that push the boundaries.

Kulrasm Pattamasood, SACICT manager of the Technical Department, meanwhile, reveals that the permanent exhibition has been launched in line with

SACICT's objective to disseminate the essential knowledge about khon. Publications on khon masks and their aesthetic values are being made available as well.

"The mask collection has long been stored in the SACICT archives. By putting it on public display, we feel it will greatly enrich the education of the next generation," says Kulrasm. "In the future, if possible, SACICT also plans to create more masks, especially those in the monkey category. And occasionally, we plan to take this exhibition on tour."

The alluring charm of khon theatre made many spectators spellbound on the opening day of the permanent exhibition. The event was presided over by Privy Councilor Tanin Kraivixien, chairman of the Board of Special Advisers to SACICT, who was joined by SACICT CEO Mr. Kunyaphan Raengkhum.

An impressive performance of a battle scene was staged by students of the Lop Buri College of Dramatic Arts to the thunderous applause of all the guests attending the ceremony.

Despite the absence of the colourful khon performance, visitors to this permanent exhibition will still be in for a great discovery of aesthetic pleasure. Additionally, there is a grand treat for art connoisseurs in another permanent exhibition, titled "Khru Silp Khong Phaendin" (Art Teachers of the Nation). Being showcased are masterpieces from 18 master craftsmen of various disciplines of Thai folk arts – woodcarving, shadow-puppet making, gold and silver crafts and more. The juxtaposition of the two exhibitions presents the best of almost-forgotten aspects of Thai culture that are well worth preserving. ☸

Corporate Info

หัตถศิลป์ไทย

มรดกล้ำค่าในพระบรมราชินีนาถ

น้ำพระราชหฤทัยอันเต็มเปี่ยมไปด้วยพระเมตตาที่สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ทรงมีต่อเกษตรกรผู้ยากไร้ในชนบท คือที่มาของความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ในการอนุรักษ์และฟื้นฟูศิลปหัตถกรรมไทยแต่โบราณให้กลับฟื้นคืนชีวิตขึ้นอีกครั้ง

ขณะโดยเสด็จ ๆ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพื่อทรงเยี่ยมเยียนทุกข์สุขของพสกนิกรทั่วประเทศ สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ได้ทรงเล็งเห็นความเป็นไปได้ในการที่จะทำนุบำรุงงานช่างฝีมือและศิลปหัตถกรรมไทยที่สืบทอดจากรุ่นสู่รุ่น ด้วยทรงตระหนักดีว่าแนวคิดนี้จะช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์สองประการพร้อมๆ กัน คือสร้างรายได้เสริมให้แก่ชาวไร่ชาวนาหลังฤดูเก็บเกี่ยว และช่วยรักษาศิลปะไทยแต่โบราณไม่ให้สูญหายไป ทั้งหมดนี้คือจุดเริ่มต้นของโครงการสำคัญที่พระองค์ทรงห่วงใยและสนพระราชหฤทัยเสมอมา

ฝีมือช่างชั้นเอก สืบสานจากรุ่นสู่รุ่น

พระวิริยอุตสาหะในสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ได้สร้างงานให้กับเกษตรกรทั่วประเทศเป็นจำนวนมาก โดยทรงกระตุ้นและสนับสนุนให้เกษตรกรร่วมกันจัดทำอุตสาหกรรมพื้นบ้านในท้องถิ่นที่ใช้วัตถุดิบที่หาได้ง่ายในพื้นที่ ส่งผลให้ชาวเขาเลิกปลูกฝิ่น และหันมาใช้ความเชี่ยวชาญที่มีอยู่ประดิษฐ์เครื่องเงินและเครื่องทองแทน

เมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินไป ณ ภูมิภาคใด ก็จะมีการตั้งศูนย์ฝึกอบรมชั่วคราวขึ้น โดยศูนย์เหล่านี้ไม่เพียงมุ่งฝึกฝนทักษะของช่างฝีมือเท่านั้น แต่ยังเป็นการฟื้นฟูศิลปะดั้งเดิมของไทย เช่น การทอผ้าไหมมัดหมี่ การสานภาชนะย่านลิภา และการทำเครื่องถมทองและเงิน ไม่ให้สูญหายไปตามกาลเวลาอีกด้วย

เพื่อสืบสานงานหัตถศิลป์ให้คงอยู่ต่อไป เยาวชนจากครอบครัวยากไร้ได้รับโอกาสสำคัญยิ่งในชีวิต โดยสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ คัดเลือกเยาวชนที่ผ่านการสัมภาษณ์เข้าสู่โครงการ เด็กๆ จะได้รับการฝึกฝนอย่างเป็นขั้นเป็นตอนโดยช่างชั้นเอกและครูที่ทุ่มเท จนสามารถแปรเปลี่ยนวิถีชีวิตธรรมดาในชีวิตประจำวัน อาทิ ชี้นไม้ ก้อนดิน เศษผ้า ใจไหมและใยฝ้าย ฯลฯ ไปเป็นงานศิลป์อันน่าตื่นตาตื่นใจ ปัจจุบันมีนักเรียนหลายวัย ตั้งแต่ 15-60 ปี ตอกย้ำคำกล่าวที่ว่า “ไม่มีใครแก่เกินเรียน”

แบบอย่างงามล้ำ สมคุณค่าความเป็นไทย

เพื่อให้โครงการบรรลุวัตถุประสงค์และแสดงถึงพระราชปณิธานอันแน่วแน่ สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพื้นที่ส่วนหนึ่งในพระตำหนักจิตรลดารโหฐาน

จัดตั้งเป็นศูนย์ฝึกอบรม โดยเปิดดำเนินการเมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2520 ต่อมาได้จัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ราชบุรี เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน และสุรินทร์ เพื่อรองรับจำนวนนักเรียนและเจ้าหน้าที่ รวมถึงงานศิลปหัตถกรรมที่เพิ่มมากขึ้น

สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงมองเห็นความงดงามของงานหัตถศิลป์ ทรงส่งเสริมผลงานจากฝีมือชาวไร่ชาวนาไทย ด้วยพระองค์เองเสมอ โดยทรงฉลองพระองค์ที่ทอจากไหมไทย และทรงกระเป๋าย่านลิภาเป็นแบบอย่าง ทั้งยามเสด็จพระราชดำเนินในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งสร้างความประทับใจแก่ผู้พบเห็นด้วยรสนิยมและความงามสง่าอันยากจะหาที่เปรียบ

เหตุการณ์สำคัญ

พ.ศ. 2519

ก่อตั้งมูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพพิเศษ ในพระบรมราชินูปถัมภ์ หรือ SUPPORT Foundation เมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม โดยพระราชดำริในสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ

พ.ศ. 2528

รัฐบาลได้จัดตั้งมูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพขึ้น โดยเป็นหน่วยงานหนึ่งในสำนักราชเลขาธิการ เพื่อสร้างรากฐานที่แข็งแกร่งให้การดำเนินงานศิลปาชีพ

พ.ศ. 2531

ประธานบริหารของมูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพ ได้เปลี่ยนชื่อมูลนิธิเป็น “มูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ” เพื่อระลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณของสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ

งานของโครงการขยายตัวอย่างรวดเร็ว จนทำให้งานหัตถศิลป์กลายเป็นอุตสาหกรรมขนาดย่อมที่สร้างรายได้หลักให้กับครอบครัวเกษตรกร

พ.ศ. 2538

ในการทำแผนการตลาด ผู้บริหารโครงการ เล็งเห็นว่า การขยายช่องทางการตลาดในประเทศเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอ ควรต้องผลักดันให้ผลิตภัณฑ์ของมูลนิธิฯ เป็นที่รู้จักและยอมรับในระดับนานาชาติด้วยจึงจะสามารถสร้างตลาดใหม่ๆ ในต่างประเทศได้ สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้จัดตั้งศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศขึ้น โดยมีพันธกิจเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรยากไร้ทั่วประเทศ ให้มีรายได้เสริม พร้อมๆ กับการประชาสัมพันธ์ศิลปหัตถกรรมไทยให้เป็นที่รู้จักในเวทีโลก

พ.ศ. 2542

เริ่มก่อสร้างอาคารศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) หรือ ศ.ศ.ป. เป็นสำนักงานขนาดใหญ่มูลค่าหลายร้อยล้านบาท ตั้งอยู่ติดกับศูนย์ศิลปาชีพ บางไทรฯ ประกอบด้วย

หมู่ตึกซึ่งเป็นสำนักงานบริหารจัดการ แกลเลอรีแสดงงานศิลปหัตถกรรม สำหรับการส่งออก ส่วนจำหน่ายสินค้า

พ.ศ. 2546

วันที่ 31 ตุลาคม ได้มีพระราชกฤษฎีกาจัดตั้ง ศ.ศ.ป. เป็นองค์การมหาชนในกำกับดูแลของรัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์

พ.ศ. 2547

ศ.ศ.ป. เปิดดำเนินการอย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ 12 สิงหาคม เพื่อเฉลิมฉลองวโรกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 72 พรรษา สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ และน้อมรำลึกถึงพระปรีชาญาณและพระวิริยอุตสาหะ

องค์กรแห่งความเป็นเลิศ

ศ.ศ.ป. ดำเนินงานด้วยวิสัยทัศน์ “ความเป็นเลิศทางการบริหารจัดการ การผลิต และการจัดจำหน่ายงานหัตถศิลป์ไทย”

ศ.ศ.ป. เป็นศูนย์กลางในการพัฒนาการผลิต การตลาด และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม อันทรงคุณค่าของไทย ผ่านงานหัตถศิลป์วิจิตร ให้เป็นที่รู้จักทั่วโลก

บทบาทหน้าที่ของ ศ.ศ.ป.

มีหน้าที่จัดกิจกรรมประกวดงานศิลปหัตถกรรมจำหน่ายสินค้า พัฒนาสินค้า นอกจากนี้ยังมีบทบาทในการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการจัดกิจกรรมทางการตลาดเพื่อขยายตลาดทั้งในและต่างประเทศ สร้างเครือข่ายความสัมพันธ์ระหว่างอุตสาหกรรมต่างๆ คิดค้นวิธีผสมผสานเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ากับเทคนิคแบบดั้งเดิม พัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมสำหรับเจ้าหน้าที่และนักเรียน รวมถึงให้การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

ที่ตั้ง

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน)
59 หมู่ 4 ต.ช้างใหญ่
อ.บางไทร จ.พระนครศรีอยุธยา 13290
โทร: 035 367 054-9
โทรสาร: 035 367 051
เว็บไซต์: www.sacict.net

The SUPPORT Arts and Crafts
International Centre of Thailand
(Public Organization)
59 Moo 4, Chang-Yai Sub-District, Bangsai,
Ayutthaya Province 13290
Tel: +66 (0) 35 367 054-9
Fax: +66 (0) 35 367 051
Website: www.sacict.net

Royal Hand Helps Craft a Heritage

It all began with a heartfelt Royal gesture to alleviate the plight of rural farmers eking out a meagre living off the land. It has since evolved into the country's most-stirring success story in the preservation and revival of dying arts and crafts.

It was a young Queen Sirikit who discovered the exciting possibilities in the local arts and crafts – many handed down from generation to generation – of villagers while she accompanied His Majesty the King on his countless visits across the Kingdom.

Realising that she could accomplish two objectives simultaneously – create opportunities for farming communities to earn much-needed money during the off season, while preserving ancient artistic skills – Her Majesty made the entire exercise her pet project.

Young Blood for Age-old Skills

The Queen's efforts were far-reaching. Villagers were encouraged, and supported, in setting up cottage industries that used easily available local raw materials. Hilltribes-people were weaned off opium cultivation and their artisans encouraged to create tribal silver and gold crafts.

Temporary regional training centres were set up whenever Their Majesties were in residence and these concentrated not only on refining the skills of the village craftspeople but reviving ancient arts such as Mudmee silk-weaving, Yan Lipao basketry, and gold and silver nielloware.

To keep these arts alive, children from poor families were given a once-in-a-lifetime chance at a future. Chosen by the Queen after stringent interviews, and under the stern eye of master craftsmen and dedicated teachers, these youngsters stepped into a world of wonder, from where the ordinary and the mundane – pieces of wood, lumps of clay, remnant fabrics, skeins of silk and cotton threads, to name a few – emerged as the most stunning works of art. Today, trainees ranged in age from 15 to 60, are giving truth to the saying, "You're never too old to learn".

The Perfect Role Model

To further the project's goals and to emphasise the Royal commitment, Her Majesty chose Chitralada Palace as the location for a dedicated training centre. Since the opening of the training centre at Chitralada Villa of Dusit Palace on June 25, 1977, regional arts and crafts centres have been set up in Ayutthaya, Ratchaburi, Chiang Mai, Mae Hong Son and Surin provinces to cope with the growing number of trainees and staff, as well as arts and crafts.

So convinced was Her Majesty of the beauty of the finished products, she personally took it upon herself to promote them locally and on official visits overseas, where she captured the hearts of everyone with her sense of style and incomparable grace, and made countless fashion statements with handwoven Thai silk outfits and delicate Yan Lipao handbags.

Chronology of main events

1976

The Foundation for the Promotion of Supplementary Occupations and Related Techniques (SUPPORT) is born on July 21 – through the sheer will, generosity and patronage of Her Majesty.

1985

To reinforce the Foundation's important work, the Thai Government sets up the SUPPORT Division within the Office of the Principal Private Secretary.

1988

The SUPPORT Executive Committee unanimously decides on a new name to reflect the Queen's selfless commitment – the SUPPORT Foundation under Her Majesty's patronage becomes known as the SUPPORT Foundation of Her Majesty Queen Sirikit.

With the project's rapid expansion comes the realisation that, for many families, their cottage industries are now their main source of income.

1995

Expansion is imperative and to achieve this, the powers-that-be realise that not only must they expand local marketing channels for the products, they need international recognition if they are to capture the interest of overseas markets.

Royal permission is sought for the establishment of the SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (SACICT), whose mission is to help supplement the income of farming families nationwide and, just as importantly, to promote the superbly made Thai arts and crafts locally and on the world stage.

1999

Construction work begins on the multi-million-dollar centre, which is adjacent to the Bangsai Arts and Crafts Centre of H.M Queen Silikit of Thailand. SACICT comprises two main buildings, one housing administrative offices as well as the display of arts and crafts for export, and the other accommodating an arts and crafts market.

2003

On October 31, a Royal decree is issued for the establishment of SACICT as an autonomous non-profit public organization, managed under the supervision of the Minister of the Ministry of Commerce.

2004

SACICT is officially established on August 12, to mark the celebration of Her Majesty's 72nd Birthday – it is a testament to Her Majesty's foresight and hard work.

A Centre of Excellence

Excellence in management and just as importantly, in the production and marketing of Thai handicrafts has become SACICT's catchcry.

It is the hub for the development of joint production and marketing initiatives aimed at promoting Thailand's rich heritage and culture – evident in the splendid work of its artisans – throughout the world.

SACICT's duties are manifold

From its home – sprawled across nearly seven hectares of lush countryside on the banks of the Chao Phya River, in Bangsai District, Ayutthaya Province – SACICT organizes craftsmanship competitions and the sale of products; develops and promotes these products; promotes and supports marketing activities aimed at expanding local and international markets; builds support networks among the various industries, while integrating modern technology into traditional techniques, develops myriad training programmes for staff and students; and ensures that intellectual property rights are observed at all times.

Product Showcase

กระเป๋าสะพายผ้าฝ้าย
Cotton tote bag
1,300 บาท/baht

หมอนรอบคอช้างผ้าลายไทย
Neck pillow (Thai motifs)
200 บาท/baht

ผ้าพันคอผ้าไหม
ลายมัดย้อม
Silk scarf
400 บาท/baht

ชุดชาสี่เหลี่ยมตักหวาย
Tea set
450 บาท/baht

กระเช้าสี่เหลี่ยมน้ำตาลขอบแก้ว
Rectangular basket
with rattan handle
400 บาท/baht

ผ้าคลุมไหล่ย้อมครามสีธรรมชาติ
Indigo-dyed cotton shawl
400-900 บาท/baht

ตุ๊กตาผ้า
"เด็กผมจุกขี่ช้างผาเมือง"
Cotton doll
185 บาท/baht

แจกันติดใบไม้
Bamboo leaf vase
1,500 บาท/baht

ชุดน้ำชาลายไม้/Tea set
300 บาท/baht

เนคไทผ้าไหมบรรจุกล่องผ้าไหม
Silk necktie with silk box
700 บาท/baht

ถาดสี่เหลี่ยมขาวน้ำตาลหูจับหวาย
Rectangle tray with rattan handle
350 บาท/baht

กระเป๋าเศษสตางค์
Cotton coin bag
ใบละ 35 บาท/baht a piece

จานรีขาวน้ำตาล/Ellipse plate
เล็ก/small 120 บาท/baht
กลาง/medium 200 บาท/baht
ใหญ่/large 280 บาท/baht

กระเช้าสี่เหลี่ยม
ขาวน้ำตาลขอบแก้ว
Rectangular basket
with rattan handle
400 บาท/baht

Product Showcase

ชุดโถนม น้ำตาล (ใหญ่)
Milk and sugar set (large)
7,900 บาท/baht

โถข้าวและทัพพีเบญจรงค์
Benjarong rice bowl with rice paddle
3,900 บาท/baht

ชุดชาชุดใหญ่
Benjarong tea pot with a set
of 5 tea cups in Chinese style
5,900 บาท/baht

กล่องไวน์
Wooden wine box
กล่องละ 1,250 บาท/baht a piece

ชุดถ้วยกาแฟเบญจรงค์ 4 ใบ
พร้อมจานรองบรรจุกล่อง
Benjarong coffee cup
with saucer in silk box
1,450 บาท/baht

ถ้วยกาแฟเบญจรงค์พร้อมกล่อง
Benjarong mug with lid in silk box
1,400 บาท/baht

Thai Silk, Lustrous queen of textiles

Silk, like tea, may have originated in China, but it is Thai silk that has kept the world enraptured in the sheer beauty of its wondrous sheen. This unique lustre is derived from the silkworm cocoon, which is formed from a single filament or super-fine thread that unspools to a length of 600-900 metres. Between five and eight of these filaments are twisted together to make one silken thread.

The story of Thai silk goes back 3,000 years, as archaeologists have unearthed traces of silk in the ruins of Ban Chiang in the country's Northeast, believed to be the oldest civilization in Southeast Asia. The silken thread of more recent history likewise has its beginnings in this part of the Kingdom where each ethnic community created their own patterns and varieties of silk fabric as a traditional art that was handed down from mother to daughter.

The march of modernity, however, would have spelled doom for the loom, if not for the grace of Thailand's greatest philanthropist, Her Majesty Queen Sirikit. Almost single-handedly, Her Majesty set about reinvigorating this ancient Thai culture of clothing that is the art of silk weaving. The SUPPORT Foundation of Her Majesty Queen Sirikit helped villagers with funding and skilled training so that their handlooms once again began producing fabrics worth their value in spun gold. Also, the Queen graciously hosted numerous international exhibitions and fashion shows where Thai silk entranced the world with its lustrous beauty and duality of color.

The happy result is that today this fabric commands great respect among the top echelons of global haute couture. Hand-woven silk is in great demand not only for its lightness and vibrant colors but also for its great durability. The main attraction of pure Thai silk rests in the fact that the cloth is naturally produced, hand-woven and colored with natural dyes. It is genuinely unique – and genuinely Thai.

Quality controls are steadfastly adhered to, such as the TIS-179-2532 of the Thai Industrial Standards Institute, and the "Peacock" mark of genuine quality for silk textiles and silk products created by the SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (SACICT).

The unstinting royal patronage of this highly acclaimed fabric has deservedly made Thai silk the reigning queen of textiles across the globe today. Thai silk: you'll always feel the difference.

*Department of Export Promotion
Thai Ministry of Commerce*

www.thaitrade.com

www.thaitradefair.com

Want to Reach Millions of Consumers?
Let ABN @ Suvarnabhumi
and Donmueang Airports
Connect You!

Your Brand. Your Product. Your Services.
Imprint them on the minds of all air-travellers
coming through Thailand's two major airports daily.
Let ABN connect you to the purchasing power of millions.

Contact us today at

Tel: 66 (0) 2645 2515-6 or 66 (0) 84 0333313 Fax: 66 (0) 2645 2517

Email: Advertising_abn@yahoo.com